

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Odstop grofa Hohenwarta iz parlamentarnega življenja.

Poslednje dni se po časopisih razširja novica, da grof Hohenwart ne misli več kandidovati. To je tudi verjetno, kajti grof Hohenwart se je že jako postaral. V Angliji imajo še mnogo starje poslance in ministre, a v Avstriji se pa že s sedemdesetim letom politiki navadno odtegnejo političnemu življenju. V Avstriji in Nemčiji ljudje ne ohranijo tako dolgo mladostne svežosti kakor v Angliji.

Pa ne le starost, temveč tudi drugi oziri silijo grofa Hohenwarta, da odstopi. Vlada se dosti ne ozira nanj. Grof Hohenwart je dolgo let podpiral Taaffejevo vlado in je zatorej imel nekako pravico, da ga vlada v vseh važnejših vprašanjih obvesti in ga vpraša za svet. Grof Taaffe je brez njegove vednosti, izdelal načrt volilni reformi. Tedaj je bil grof Hohenwart močno žaljen. Ne le načrt volilne reforme sam, temveč tudi to preziranje njega in njegove stranke, ga je navajalo, da je pomagal vreči vlado.

Pri sestavljanju koalicijske vlade, so se pač nekoliko ozirali na njegove želje. Sodeloval je tudi v odseku za volilno reformo, ki je bil izdelan znan koalicijski načrt, kateri je bil povod zadnje koalicijske vlade. Grof Hohenwart je bil v odseku predlagal več boljših načrtov, in da se je vlada in odsekova večina za katerega izrekla, bi se bila obdržala morda koalicijska vlada.

Ko se je sestavljala sedanja vlada, grofa Hohenwarta niso nič vprašali za mnenje. Tudi ko je grof Badeni nastopil vlado, ni niti obiskal niti k sebi povabil vodjo konservativcev. Ministerski predsednik tudi z vodjami drugih strank ni bil ozirnejši. Pa tudi pri sestavi načrta volilne

reforme grof Badeni ni vprašal nič grofa Hohenwarta za svet. Načela za novo volilno reformo je že grof Badeni prinesel seboj na Dunaj in jih ni bil voljen preminjati po željah vodij raznih strank. Levičarji se zaradi tega niso zdeli posebnostno žaljeni. Grof Hohenwart je pa svojo nevoljo pokazal s tem, da ga ni niti bilo k razpravi o volilni reformi.

Pa še neki drugi vzrok je, da se grof Hohenwart umika. Grof Badeni se močno približuje Mladočehom. Grof Hohenwart je pa bil v taki zvezi s Staročehi, da misli, da ne more podpirati vlade, katera hoče Mladočeha privabiti v vladni tabor.

Odstop grofa Hohenwarta bode pa močno vplival na sestavo strank. Hohenwartov klub se najbrž ne bode dal ohraniti. Če pa razpade, mislimo, da bi bilo najbolje, da Slovenci sestavijo sami svoj klub in vanj vstopijo vsi slovenski poslanci. Še bolje bi pa bilo, ko bi se združili vsi jugoslovanski poslanci v jeden klub. Nekateri priporočajo, da bi Slovenci vstopili v klub katoliške ljudske stranke. To pa ni tako lahko, ker ta klub stoji preveč na nemški podlagi. Dvomljivo je še celo, če bi ta stranka sploh hotela vsprejeti slovenske poslance v svojo sredo. Na drugi strani je pa zopet dvomljivo, da bi vsi slovenski poslanci hoteli vstopiti v ta klub. Vsekako pa naše narodne koristi zahtevajo, da so vsi slovenski poslanci v enem klubu.

Na drugi strani bode pa treba delati na to, da se v državnem zboru brez levičarjev omogoči kaka zanesljiva večina. To bode mogoče, ako se obnovi nekdanji železni obroč, seveda v nekoliko predrugačeni obliki. Vsi klubi desnice bi morali mej sabo skleniti nekako zvezo, kakor so jo že nekdanj imeli, izvoliti nekak izvrševalni odbor. V to zvezo bi vstopili vsi jugoslovanski poslanci, češki veleposestniki in Poljaki. Da bi

pa dobili večino, bi morali na mesto nekdanjih Staročehov pridobiti Mladočeha, oziroma tudi krščanske socialiste. Če se obnovi taka zveza, bode levica ob ves vpliv, kakor je bila prišla ob ves vpliv v začetku Taaffejeve vlade.

Če se sedaj tako levica potisne v opozicijo, bode jo to vse huje zadelo, nego jo je pod Taaffejevo vlado. Tedaj je lahko rekla, da stoji nemški narod za njo, a sedaj tega ne more več trditi. Pri novih volitvah bode tako zgubila mnogo mandatov. Če se še potisne v opozicijo, pa bode za zmiraj zgubljena.

Če se tako vpliv leveice uniči, bode za Slovane jako veliko pridobljenega. Ta stranka je Slovanom največ škodovala. Sedanja vlada ima precej dobre volje izvesti narodno enakopravnost, a tega ne more storiti baš iz ozira na levičarje. Vpliv te stranke je pa jako škodljiv tudi v narodnogospodarskem oziru. Ona podpira le židovstvo in veliki kapital. Za povzdigo kmetijstva ta stranka še ni ničesa storila, pač se je pa vedno za to potegovala, da se podpirajo razne železniške in parniške družbe. Upirala se je vedno tudi hujšem obdačenju bogatinov. Zato je pa v prvi vrsti treba, delati na to, da to stranko popolnoma ugonobimo, s tem si odpremo vrata do boljše narodne in narodnogospodarske bodočnosti.

Dunajski socijaldemokratje.

Dunajski socijaldemokratje, ki so, ako jih smemo po njihovem glasilu „Arbeiter Zeitung“ soditi, več anarhisti, kakor pa kaj družega, so letos dne 1. maja na takozvani „delavski praznik“ pokazali svojo pravo barvo. Letos jim je lonec, v katerem je vrelo že več nego sedem let, prekipel in sedaj svet vé, česa mu je od te zaslepljenosti pričakovati, ako bi prišla kedaj na

LISTEK.

Pomlad.

(Slika. Spisal Svobodin.)

Pri oknu je sedela ter z desnico zibala dete v zibeli poleg sebe. Njeno oko plavalo je v sinjo daljavo, le včasih je z milim, ljubečim pogledom motrila svojega ljubčka v mehki posteljčki njegovi. Li uže spi? Srečno dete, ko plava sedaj tvoj duh, kako blaženi morajo biti prizori, koji ti zvadijo ljubk posmeh na milo ličice, da se ziblje okoli tvojih usten, kakor žarek pomladnega solnca okoli prve cvetke! Tebi in edino le tebi so še neznane zemeljske tuge, ti še ne veš, kako se mnogokrat krči večno nemirno srce ubornim prebivalcem solzne doline!

Srečna ta mati, ni še stara. Po njenem obrazu sodeč, nadel bi ji trideset let, a v resnici jih nima ni toliko. Le gube na njenem čelu, akoravno ne mnogobrojne, nadalje žalna poteza okoli lepih ustnic, nekaka bledost obraza, vse to jo dela starjo nego-li je v istini. Da, da, tuga in žalost spremenita hitro i najlepše ličice. Saj ni davno tega, kar je bila še jedna najlepših mladenk. Triindvajsetkrat se ji je še le poročila

pomlad. Pred dvema letoma bila je še pri svojem očetu. Na to se je omožila, a danes je uže nekako ocvela, ni več iste svežosti na njenem obrazu, kakor nekdanj. Je-li zima i to cvetko menila ugrabiti? . . .

Zamislila se je. V kaj? Kam? — Od tamkaj, kamor zre sedaj njeno oko, od tamkaj mora priti željno pričakovani soprog. Tamkaj na vidiku bode se pokazala meglica, oblček, vedno bližje bode prihajal, bode rasel in se širil. Kača siva, ki se skriva v tem oblaku ter se tako hitro vije po senčnem logu in cvetočem gaju, ista kača ga privede. . .

Kako je zopet vse lepo v naravi! Ptčki žvrgole in rožice cveto. A zima je dolgo trajala, grozno dolgo. Ni še dolgo tega, kar siplje pomlad svoje pisane cvetke po spočiti zemlji.

Li ne bo kmalu vlaka? Kako se veseli prihoda! Silno težko vedno pričakuje svojega moža. To je menda storila pomlad, kajti po zimi se je celo bala njegovega prihoda.

Dušno njeno oko prikazivalo ji je sedaj druge slike. V dekleško sobo je zrla, „nazaj, nazaj v deželo sveto“. Te slike niso bile vse lepe. Koliko turobnih spominov se je ovijalo s srečnimi

okoli njih, kakor se ovijata složno slak in bršljin okoli istega debla.

Mater svojo je zgodaj pokopala, a ona štirinajstletna revica, ostala je sama, zapuščena. Oh, kako je tugovala po njej! Čas je zacelil rano, ki jo je tako zgodaj zasekal mlademu srcu, a od iste dobe je ni zapustila neka resnost, neka mržnja do posvetnega hrupa. In je-li čudo, da se je navzela mržnje do družbe? Ravno v dobi, v kateri se ima določiti mladi duši značaj, v prvi dobi deviški jo je zadel ta prevrat. Zalost v teh letih ni več otročja. Trajno se vkorenini v duši, in ni je sile, ki bi z lepa izruvala to čustvo iz srca. — Razven tega so ji pričele v istem času prve skrbi kaliti mir življenja. Prevzeti morala je vse gospodarstvo sama. Njen oče je bil po stanu sprevednik. Pičila plača ni dovolila privzeti deklo. Treba je bilo uporabljati lastne moči. Kar ste svoje dni z materjo skupno opravljale, vse je morala sama nadeti na mlada svoja ramena. —

Tako je potekalo leto za letom. Delo jo je krepilo. Iz gozda je prihajal svež zrak, ki se je v vrtu okoli hišice navzel prijetnega duha. Ta jo je oživljal in s čarobno roko privabil na njeno ličice cvetke, ki so po krasoti popolnoma sigurno

krmilo, bodisi v občini, v deželi ali pa v državi. S kratka, doživeli bi čase, ki so bili pred sto leti na Francoskem tako grozni in ostanejo s srčno krvjo zapisani v zgodovini narodov. Ogromna in krvava revolucija bi bila njih prvo in poglavito delo, ktero bi čez noč iz trte zvrili. Za vzrok te vrste ljudje, katerim je vse, kar si je človek po poštenem potu pridobil, tatvina, prava tatvina pa krepost, niso nikdar v zadregi. To so pokazali v petek 1. maja na Dunaji v pratu, kjer so hoteli prvi maj s pijančevanjem in krokanjem praznovati. Čisto mali vzrok, da je nekaj delavcev v praterski gostilni pri „Svobodi“, ktera je bila socialdemokratom od njih vodstva prepovedana, mirno skupaj sedelo, pilo in vriskajoče glasove godbe poslušalo, je bil zadost, da so jeli tisto gostilno socialdemokratje oziroma delavci razdevati. S kamenjem in polici razbili so vse steklo po stenah in oknih, kajti nekaj sten je tudi steklenih, dalje so razbili stole in mize na vrtu stoječe, in konečno so ranili tudi več policajev med njimi tudi več policijskih uradnikov, s kamenjem, palicami in pivnimi vrčki. Sedaj je pa „Arbeiter Zeitung“ tolikanj nesramna, da trdi, da je vsega poboja in vse prelite krvi kriva policija, ker je prišla braniti napadeno privatno posest, da še celo to trdi, da niti delavci niso bili, ki so prišli k Svobodi razbijati in na pretep. Moj Bog, saj drugi ljudje vendar tudi niso slepi in od teh, vsak kdor je bil tedaj ondi, trdi, da so bili pravi socijalisti, označeni po delavskih znakih in pa rudečih suhih nageljnih na prsih. Da se je med te tudi več barab pomešalo, ktere so jim pa jako vrlo dobro došle in ktere so potem v bližji ropale in kradle, ne bomo ugovarjali, večina pa je bila vendarle delavska, ki je pridrla na pobjo, pretep in razdevanje ptuje lastnine in s tem so dunajski delavci vse sočutje, ki so ga do sedaj pri meščanstvu in obrtnikih uživali, popolnoma zgubili. Kar so si v šestih letih s trudom in lepim vedenjem pridobili, vzela jim je slana letos na krvavi prvi maj.

Pa še nekaj! Delavski voditelji, ki so mimo rečeno skozi in skozi sami židje, se pri vsaki priliki na vsa usta bahajo, kako da imajo delavce „na žnori“ kar se tiče discipline. Na dan 1. maja se je vsak lahko prepričal, da je tudi ta trditvev nesramna laž, kajti razbijajoči delavci se za vse lepe besede svojih kolovodij niti zmedli niso. Kaj jim je bil tedaj poslanec Pernertorfer, kaj „sodrug“ Schuhmeier, kaj dr. Adler, ki so vsi trije razgrajalce tako lepo prosili, da naj mirujejo, dosegli so pa le — figo. Tu se je pokazalo, da vsi voditelji skupaj niso vstani razdraženih socialdemokratov brzdati, kedar bi bilo to v resnici potreba. Po časnikih kričati je pač laglje, kakor pa razljutenej množici gromoviti „stoj, do tu in ne dalje!“ zaklicati. Zato pa tudi vsa odgovornost za dogodke letošnjega krvavega majnika na Dunaji v prvi vrsti socialdemokratične voditelje zadeva. Oni so, ki huj skajo dan na dan po svojih listih delavce proti

delodajalcem, proti meščanom, uradništvu in vojaštvu; oni so, ki so delavca oropali najsvetejšega in najdražjega, kar ima človek na tem svetu, kar ga tolaži v hudi borbi za vsakdanji kruh — namreč vero v boljše življenje po smrti; prav ti ljudje so, ki so s zasmehovanjem duhovništva in službe božje delavca tako daleč pripravili, da se ta za Boga in cerkev nič več ne briga, da živi kakor teliček na „gmajni“ in svojega življenja kakor tudi onega svojega bližnjega ne ceni više nego je vredno življenje črviča, ki se ti pod nogo zvija. In za takimi ljudmi današnji delavec slepo dere in jim vse veruje, kar mu lažnjive čeljusti kvasijo. Tako je bilo tudi 1. maja. Dopoludne trobili so jim kolovodje po raznih okrajih na shodih po ure dolgo na ušesa, kako pomilovanja vredni da je današnji delavec, ki se mora z delom ubijati, da se je njegovemu gospodarju in družini mogoče v kočiji voziti itd., delavci so zapeljive besede kar sceloma požirali ter jih pridno s pivom zalivali. Ali je čuda potem, da so si popoldne jezo na tak krvav način ohladiti skušali, kakor se je žali Bog res zgodilo. Kazni vredni so v prvi vrsti delavski kolovodji, zapeljane delavce pa pomilujemo, da so vže tako daleč zašli s prave poti!

Praznik, svoj lastni praznik so si postavili ljudje, ki zasmehujejo in smešijo praznike in nedelje, kakor jih je sprejel in jih praznuje ves krščanski katoliški svet. Teh praznikov ne poznajo in ne marajo za nje, ker so posvečeni dnevi najvišjemu bitju, ki ga imenujemo Bog, o katerem pa sedanji socialdemokrat nič neče vedeti. Njegov bog je trebuh in cerkev gostilna, kjer se sliši nesramno klafanje in zabavljanje proti vsemu, kar je navadnemu človeku, bodi si veren žid, turčin in kristijan, še svetega in spodbudnega na tej zemlji. Tudi umreti neče socialdemokrat, temveč, kakor sam trdi, nekteri „crkne“ kakor mrha, drugi pogine, kakor pes za plotom. Bog nas varuj take družbe!

Celjske novice.

(Savinjska podružnica) „Slov. planinskega društva“ zboruje v nedeljo 17. t. m. ob 10. uri dopoludne v prostorih celjske čitalnice. Razgovor bode glede ustanovitve hotela v Solčavskih planinah. Zborovanja udeležijo se tudi prvaki hribovcev g. prof. Frischauf iz Gradca. Vsi člani Savinjske podružnice, kakor tudi vsi oni, ki se zanimajo za ta važni sport in ki imajo srce za naš mili in krasni svet, se najljubneje vabijo k mnogobrojni udeležbi.

(Volitve v okrajni zastop celjski) bodo zopet v kratkem. Kot prvo pripravo za nje razglasilo je okrajno glavarstvo, da je sestavljen imenik posestnikov velikih zemljišč in najviše obdačenih iz obrtništva in trgovinstva in da se ugovori ali reklamacije proti temu imeniku imajo vložiti v 14. dneh od 10. do 24. maja 1896. Kakor znano, odločuje volitev velikoposestnikov sestavo okrajnega zastopa. Volitev v tej skupini

je torej največje važnosti. Znano je tudi, kolikih naprov je bilo treba, da so v tej volilni skupini ostali res sami posestniki velikih zemljišč, volilci. Kajti pred letom 1888 so med velike zemljiške posestnike vpisali tudi vse celjske hišne posestnike, ki plačujejo primeren davek, če tudi postava govori samo o velikih zemljiških posestnikih. Od leta 1888. so celjski hišni posestniki odrinjeni v svoje postavne meje in da je večina velikih zemljiških posestnikov celjskega okraja slovenska, pokazalo se je hitro pri zadnjih dveh volitvah. Naši veliki posestniki bodo tudi pri letošnji volitvi storili svojo domoljubno dolžnost in vsi prišli glasovat za močje svojega zaupanja, Slovence, in s tem utrdili slovensko upravo okrajnemu zastopu.

(„Celjski Sokol“) vabi svoje člane k izvanrednemu občnemu zboru dne 16. t. m. ob pol 8. uri v čitalnici. Sklepalo se bode o nameranih izletih in o društveni zastavi ter o drugih važnih stvareh. Zaradi tega pričakuje odbor polnoštevne udeležbe.

(„Jourfix“) „Celjskega Sokola“ dne 2. t. m. bil je jako živahen. Člani „Pevskega društva“, katero je bilo številneje zastopano kakor „Sokol“, kratkočasili so nas z narodnim petjem, s šaljivimi predstavami, deklamacijami itd. Dobro se je vpeljal g. Sever s svojimi kupleti, g. Trček pa nam je že itak znan kot izvrsten igralec v komični vlogi. Presenetil pa nas je g. Benčan, ki je prednašal dovtipno odo o „dobrem pastirju“ ter povzročil mnogo veselja s tem proizvodom svoje ali izposojene muze. Slednjič očarevala nas je še gospa Vibemšekova s krasnimi hrvatskimi pesnimi in tako je pri občnem veselju hitro potekel čas. Želimo, da nam bi tudi prihodnji „jourfix“ toliko zabave napravil; pred vsem pa je treba, da se sokolskih „jourfixov“ v prvi vrsti vdeleži polnoštevno „Sokol“.

(Te dni pregledoval) je obe tukajšnji sodniji odposlanec nadsodišča, g. dvorni svetnik Supantschitsch. Postopal je baje jako natančno in strogo, kar je popolnoma v redu. Radi bi pa vedeli, ali je tudi opazil veliki nedostatek pri teh dveh sodiščih, namreč samonemške napise in pečate. Skrajni čas je že, da se ti za Slovence sramotilni samonemški napisi in pečati nadomestijo z dvojezičnimi. Noben človek ne more v tej naši zahtevi videti kaj pretiranega ali neopravičenega. Če ste se morali navaditi na slovensko uradovanje, vas tudi menda ne bo konec, če tudi pečati in napisi dobijo dvojezični značaj.

(„Studentenheim“) Tragikomično igro bi človek lahko spisal o tem zavodu. Dobi te dni nek tukajšnji Slovenec iz Dunaja od nekega profesorja pismo, v katerem ga prisrčno prosi, naj mu preskrbi službo ravnatelja pri „Studentenheimu“ in ga pri merodajnih gospodih priporoča. Dotični gospod ima preveč usmiljenja z ubogim profesorjem, da bi mu tako usodo, biti ravnatelj pri „Studentenheimu“, privoščil. Opustil je zatorej vse korake, ker društvu „Studentenheim“ ne more storiti te usluge, da bi mu na-

mogle tekrovati z onimi, katere je gojila mladinka v vrtu. Samo nek žalosten izraz ni mogel zbrisati iz lica. Morda ga tudi ni hotel, kajti ta izraz jo je storil še zanimivejo.

Tako nadarjena od narave je smelo mogla pričakovati isti čas, ko bode treba misliti na močitev. — Močitev! Velevažno vprašanje v življenju nežnega spola! In ona, je-li možno, da je imela posebnost, koje nima zdravo, lepo dekle? Nikdar se ni ukvarjala s tem vprašanjem. Za trdno je bila uverjena, da ostane samica svoje žive dni. Kako bi bilo tudi mogoče, ločiti se od milega očeta, kako vrt zapustiti, ki ji je bil toli drag, in svojo izbico, katero bi ne zamenjala z najlepšo sobico bogate gospe. Toda — človek obrača, Bog obrne.

Hišica, katero sta imela v najemu stari sprevednik in njegova hči, ni stala popolnoma osamljena. Blizu nje stalo je veliko, prostorno poslopje, v katerem so bivale same sprevedniške rodbine. Tu je bival tudi sprevednik Poljanec. Bil je neoženjen, krepak mož, lepega vedenja in na dobrem glasu pri vseh, ki so ga poznali. Sam zase je živel, nikamor ni zahajal. Oče naše znanke ga je imel posebno v čisljih. Nekoč je stopal stari sprevednik truden proti svojemu

domu; na rami nesel je težek kovčeg, katerega je običajno vzel seboj na vožnjo. Dohitel ga je mladi njegov tovariš. Ko je videl, kako težko je nosil stavec, se mu je prostovoljno ponudil, da mu pomaga nositi breme do doma. Tako sta se ožje seznanila.

Stari sprevednik ga je celo povabil na svoj dom. Prihajal je mladi mož odsihdob večkrat v vas. Pri pipi tobaka sedeča, razgovarjala sta se moža o tem in onem, a hčerka, ki je pri stranski mizici plela, poslušala je verno te razgovore. Ta resnost in močatost ji je bila na mlademu možu vedno prikupljiva. Kmalu se je veselila onih uric, ko je imel priti „gospod Poljanec“, kakor ga je vedno spoštljivo imenoval njen oče.

Poljanec je vedno gosteje obnavljal svoje posete. Ljudje so sumničili, da hodi radi Micike tja. Nikdar ni sicer prišel, da ne bi bilo starega sprevednika doma, a vendar se mu je videlo, kako ga vleče nekaj bolj mikavnega od pogovorov se starcem k sosedni hišici. Nemara so hudobni jeziki zadeli pravo. Brez ovinkov povemo: Poljanec se je zaljubil v sprevednikovo hčerko.

Nekega dne jo je našel samo doma. Hotel je oditi, a ona ga je povabila v hišo, češ, oče se takoj povrnejo. — Po naključju je stari spre-

vednik precej dolgo izostal, a ko se je slednjič res približeval počasnih korakov, priletela sta mu hči in mladi znanec njegov naproti, in Poljanec ga je poprosil za roko njegove ljubljene. Ko je tudi hčerka potrdila prošnjo z nežnim poljubom, so oče dejali: „Naj bo v božjem imenu!“

Kako srečna je bila kot nevesta! Tudi v zakonu bila je popolnoma srečna, popolnoma pravim, ker njeno srce bilo je zadovoljno s seboj in z vsem svetom. Njen mož je ustrezal vsaki njeni želji, „na rokah jo je nosil“, kakor pravijo ljudje. Ona mu je bila udana, kakor otrok svojemu očetu. Ugodila mu je ob vsaki priliki; kar je on rekel, bilo ji je sveto in edino pravo. Žal, da se je ta čas tako hitro izpremenil.

Prvo leto jima je minulo, da nista vedela kako. Na večer vsakega dne pričakovala ga je pred durmi, hitela mu nasproti, odvezala mu prtijago in mu vsa radostna sledila v izbico, kjer sta skupaj zavžila pripravljeno priprosto večerjo.

Kmalu po njenej ženitvi je njen oče odpoval se službi. Za starca bila je pretežavna. Prejel je zaželjeni pokoj. Preselil se je vkljub prošnjam svoje hčerke na deželo k sestri svoji. Hči in zet sta ga silila, naj ostane pri njiju,

znanil ime profesorja in mu s tem pripomogel do ravnatelja. Za to službo se neki do zdaj pri „Studentenheimu“ še nikdo ni oglašil.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) nima vsled odborovega sklepa sedaj o binkoštnih praznikih nobenega shoda. Prihodnje mesečno zborovanje bo v nedeljo dne 7. junija t. l.

Spodnje-štajerske novice.

(Tombola) požarne brambe v Zalci obnesla se je izvrstno. Ljudstva se je kar trlo. Lepi dobitki v vrednosti nad 200 glđ. zanimali so silno in provzročili veliko veselja. Natančneje še poročamo.

(Vitanjski nemškutarji) sprevidijo, da jim ni moč prisiljene nemške šole vzdrževati. Jeli so po receptih celjskih „Nemcev“ beračiti za podporo pri somišljenikih in vsakomur kdor bi kaj dal. Bog se jih usmili in razsvetli, da bodo spoznali, da gorski slovenski trg ni za nemško šolo.

(Štiri deklice porodila) je posestnika žena Roza Goričan v Gabrolah pri Prihovi v konjiškem okraju. Mati in otroci so pri življenju.

(Poštni pot) hodil bode za občino Slivnica po štirikrat na teden v Št. Jurij na južni želez. in nazaj in to v nedeljo, ponedeljek, sredo in petek.

(Tatovi vlomili so) pri gospej Ani Mihelak v Št. Petru v Savinjski dolini. Delali so zelo previdno, da bi sosedje ne mogli priti na pomoč. Zabarikadirali so namreč vse vhode tako, da so imeli le jeden izhod, ki je bil pa zavarovan. Ker so ženske v hiši klicale na pomoč se je oglašil eden uzmovičev, tolažec jih, da naj molčijo, ker se jim nič ne zgodi in tega glas izdal je capine. To je baje tista banda, — sinovi konjederca iz Roj, — ki je že pred leti kradla po Savinjski dolini in katera v novjšem času tako uspešno deluje v tatinskem poslu. Žandarmerija je vsim za petami in so jih več že zaprli.

(Šoštanj.) V župniji sv. Mihaela pri Šoštanju obhajali bodo sv. misijon od dne 17—25. maja t. l. pod vodstvom čč. oo. jezuitov Frančiška Doljak in Jak. Verhovca. Bog daj obilnega blagoslova!

(Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanjski okraj) ima 31. majnika t. l. ob 3. uri popoldne v Št. Andraži nad Polzevo svoj glavni občni zbor s sledečim dnevnim redom: a) Pozdrav, b) poročilo blagajnika, c) poročilo tajnika; d) volitev novega blagajnika; e) predavanje potovalnega učitelja gosp. J. Beléta, f) različnosti. Vsi društveniki, kakor tudi drugi prijatelji sadjarstva in vinarstva se k udeležbi uljudno vabijo.

(Na Rečici pri Mozirju.) V noči od 7.—8. t. m. so ulomili tatovi skozi okno v farovž, ter odnesli okrog sto goldinarjev denarja. Tat moral je biti prebrisan tiček, kajti zlato uro in verižico je pustil pri miru, vzel je samo neko drugo slabo uro ameriške vrste, vrednosti 3 glđ.

(„Iz Hude luknje“.) Po mnogih spisih v slovenskih časnikih je cenjenim čitateljem gotovo

že znana divje-romantična, skalnata soteska „Huda luknja in nadvojv. Ivanova votlina“ na okrajni cesti med Velenjem in Slov. Gradcem. Mnogi so se tudi že na lastne oči prepričali, da je to res diven kraj, kraj, kjer kaže Božje stvarstvo svoja skrivnostna čuda. Maloktera druga dežela se zamore s takimi naravnimi lepotami ponašati, kakor baš naša mila Slovenija. Kje je še kaka „Postojnska jama“, kje kako „Cirkniško jezero“, kje „Blejsko jezero“. Zaman jih iščeš širom sveta, le našo majhno domovino je obdajalo dobrotljivo nebo z naravnimi čudesi, katerim se divi ves svet. — Tudi „Huda luknja“ je v majhnem okviru „Postojnska jama“. V nadv. Ivanovi votlini se čudiš velikanskim podzemskim dvoranam in skoz nje šumečemu potoku ter bobnečemu slapu; v kapniški jami „Pilenici“ pa strmiš nad krasnimi kapniškimi tvorbami in do 2 m dolgimi stalagmiti in stalagtiti. Kakor običajno, prirede se tudi letos v nadv. Ivanovi votlini tri veselice in sicer prva na binkoštni ponedeljek, druga 5. julija, tretja 23. avgusta, vsakokrat z godbo, petjem itd. Ker se pa lastnik jame, g. Vivod, trudi z mnogotero olepšavo, posebno pa s krasno razsvetlavo cenjene goste presenetiti, upati je, da bo udeležba še mnogobrojnejša, nego v zadnjih dveh letih. Komur torej čas in druge okolnosti ne pripuščajo v „Postojnsko jama“, blagovoli naj se v bližnjo „Hudo luknjo“ potruditi, za kar ga bo slavno-krasna, romantična nadv. Ivanova votlina in neprisiljena zabava med domačimi stokrat odškodovala. Na svidenje!

(Iz Jurkloštra.) Dobro je pomagalo, gospod urednik! da ste pojasnili našim možem, glede Geipla in njegove ceste. Vse občine, ki so prizadele, so se postavile po robu. Geipl lahko sam popravlja, če hoče, cesto, ker jo tudi le on rabi. Da pa ni dobro voliti nemškutarjev in njih privržencev v slovenske občinske zastope, smo se tudi prepričali. Glasovalo je šest takih dedov, da naj bi občine grajščaku popravljale in vzdržavale cesto, ki za nas kmete nima nobenega pomena. Ljudje božji, naj vas sreča pamet in sprevodite vendar, da bodete sami sebi najbolje gospodarili in pustite vse „nemške škrice“ pri miru, naj se vam še tako laskajo, ker vedno le ste jim rob.

(Iz Loke pri Zid. mostu.) Dne 7. t. m. vršila se je volitev občinskega odbora ter so bili v III. in II. volilnem razredu izvoljeni sami vrli narodnjaki; v prvem razredu, kjer imajo volilno pravico večinoma tovarne, železnica ter grajščaki in trgovci, voljeni so 4 nasprotniki ter dva narodnjaka; tedaj se ni bati, ker je voljenih 14 odbornikov od narodne in 4 od nasprotne stranke, da bi gospodarstvo občine prišlo v nasprotne roke. — Volitev župana vršila se bode v kratkem. O izidu volitve bomo poročali. Nadejati se je, da bode za naš blagor občine v vsakem oziru skrbni župan Anton Kajtna, petokrat izvoljen županom.

Nič ne čakaj name, z Bogom! Ne da bi kaj več povedal svoji ženi, stopi iz hiše, prvič v času njunega zakona na tak način.

Kako težko je bilo tedaj ženi pri srcu, ko je odšel. Kam? V zborovanje? Kaj hoče tam? Kako je to zborovanje? — Jednake misli so ji rojile po glavi, a nikdo ni mogel odgovorjati na njena vprašanja. Vlegla se je, ne da bi mogla zaspati. Vedno je mislila na svojega moža. Po polnoči slišala je bližajoče se težke korake. „Moj Bog“, šinilo ji je v glavo, „je-li to on?“ — Da, revica, on je bil. Vrata so se odprla, vstopil je, toda v kakem položaju?! — Pijan je bil, in pričel je pripovedovati svoji ženi o zborovanju. Sedaj morajo drugi časi nastopiti, človek ni žival, on ima pravico, terjati enako življenje, kot ga imajo „oni“. Brbljal je sam za se, slišal ni tih, mili jok svoje žene, in brblja je zaspal.

Drugo jutro je pozneje ostal, nego po navadi. Očividno se je sramoval pred svojo ženo. Skoraj se ni upal ji pogledati v obraz. S kratkim pozdravom je odšel. Obetal si je na tihem, da ne bode nikoli več na večer odšel od svoje žene. Tovariši so ga bili zvalili po zborovanju v krčmo. Ni bila njegova krivda, da se je napil. A odslej se to ne sme več zgoditi. (Dalje prih.)

(Hrastnik.) Dne 5. t. m. posrečilo se je g. J. Drnovšku, posestniku in gostilničarju na Hrastniku, vstreliti divjega petelina (Auerhahn) na Kumu. To je menda prvi petelin te vrste v tem kraju. Bog daj srečo i v nadalje!

(Slovensko politično in gospodarsko društvo v Ljutomeru) priredi v nedeljo dne 17. majnika 1896 ob 3. uri popoldne v Franc. Jožefovi šoli v Ljutomeru svoje šesto zborovanje s sledečim vspešnim redom: 1.) Pozdrav predsednika. 2.) O živinoreji s posebnim ozirom na ljutomerski okraj, govori živinozdravnik g. J. Jelovšek, ki je naprošen od kmetijske podružnice ljutomerske. 3.) O kmetijskih zadrukah, govori g. J. Kukovec. 4.) O reviziji zemljiškega katastra, govori g. dr. Fr. Rosina. 5.) Zborovanje polit. in gosp. društva: a) poročilo tajnika, b) blagajnika, c) nove volitve. Za tem prosta zabava v pivarni g. J. Vaupotiča. K mnogobrojni vdeležbi vabi odbor.

(Spominska plošča) vzdala se bode v teku tega leta v rojstno hišo zaslužnemu raziskovalcu zgodovine Davorin Trstenjaku. Slavnost obeta biti sijajna in Karlovci takega praznika še niso doživeli.

(Sv. Barbara pod Mariborom ali blizu Vurberga) ima šolo zatvorjeno vsled razširjajočega se oslovskega kašlja za nedoločen čas. V sosednji občini Št. Rupert v Sl. g. pa razsaja davica — difteritis — žalibog se je šola prepozno zatvorila in tudi nekaj šolske mladine pokosila. — Drevje je v najlepšem kinču. Sadonosniki imajo krasno zalo obleko, katera obljubljuje mnogo sadja; tudi vinogradi prav lepo poganjajo. Upanje je na prav rodovitno letino. — Hvala Bogu za jako delavne moči; kajti sedaj se deluje razven v sadjerejski in vinarski stroki tudi za osnivanje bralnega društva.

(Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) javlja, da se je v zboru dne 2. vel. tr. novovoljeni odbor sestavil sledeče: Jože Goričan, cand. med., predsednik; Makso Pregl, cand. med., podpredsednik; Slavko Krmavnar, stud. iur., tajnik; Matevž Senčar, stud. iur., blagajnik; Vladimir Levec, stud. iur., knjižničar; Pravoslav Pertot, stud. med., gospodar; Davorin Špindler, stud. iur., namestnik.

(Novi dvorni svetnik najvišjega sodišča.) Višjesodni svetnik, član slovenskega senata pri višjem deželnem sodišču v Gradcu, g. Viktor Zuppantschitsch, je imenovan dvornim svetnikom pri najvišjem sodišču na mesto, na katerem je bil sedanjí predsednik graškemu višjemu deželnemu sodišču g. Schmid. Novi dvorni svetnik je rojen Ljubljčan. Gimnazijo je obiskoval v Ljubljani in je dosedaj služboval v Ljubljani, Postojni, Celovcu in Gradcu. Znan je kot dober pravnik. O njem se pa trdi, da zna tudi dobro slovenski. Kakšnega političnega prepričanja je, to kaže pisava njegovega imena. Štajerski Nemci so se pa poganjali, da bi na to mesto prišel kak trd Nemec.

(Nova bolezen.) Iz Gradca brzojavlja se dunajskim listom, da se je v Weissenbachu v feldbachškem okraju na Gorjem Štajerskem prikazala nova bolezen, ki se ji „potna mrzlica“ (Schweissfieber) pravi. Je neki silno nalezljiva in jako huda. Natančneje je dosedaj še ni bilo mogoče opazovati.

Druge slovenske novice.

(Vabilo) k CVI. odborovi seji „Slovenske Matice“ v sredo dne 27. maja 1896. l. ob 5. uri popoldne v društvenih pisarniških prostorih. Dnevni red: 1. Naznanila predsedništva. 2. Odobrenje zapisnika o CV. odborovi seji. 3. Poročilo gospodarskega odseka (računi in hišne poprave). 4. Poročilo književnega odseka (letošnje knjige in tvarine za prihodnje leto). 5. Poročilo o priravah za občni zbor. 6. Posameznosti.

(Novi župan ljubljanski.) Gospod Ivan Hribar se je rodil dne 19. septembra 1851. leta v Trzinu pri Mengišu od priprostih starišev. Tedanji mengiški kapelan g. Ignacij Tavčar, strije dr. Ivana Tavčarja, ga je spravil na gimnazijo v Ljubljano. Že tretješolec se je začel po navodilu prof. Weichselmanna učiti češčine. Na višjo gimnazijo je šel v Novomestu, kjer mu je bil posebno naklonjen prof. o. Ladislav Horvat. Tedaj je že dopisoval „Jadranski Zarji“, „Juriju s pušo“ in „Slov. Narodu“. Zameril se je 1870.

leta nekaterim profesorjem, ker je osnoval dijaško čitalnico. Zapustil je novomeško gimnazijo in šel v Prago, da ondu nadaljuje svoje nauke. Ker ni imel druge podpore, je vstopil v pisarno k banki „Slaviji“. Mislil je sprva, da bode le nekaj ur na dan delal pri „Slaviji“, hkratu pa nadaljeval svoje študije, a to ni šlo. Ostal je torej pri banki, pri kateri je hitro napredoval. Leta 1873. je bil že knjigovodja pri generalnem zastopu na Dunaju, in 1874. pa načelnik temu zastopu. Leta 1876 je prevzel zastop za slovenske dežele, ki je tedaj bil v Trstu, a ga je kmalu premestil v Ljubljano, videč, da v Trstu kraj za slovenski zavarovalni zavod ni ugoden. Tukaj je dr. Bleiweisa in več delničarjev pregovoril za likvidacijo banke „Slovenije“ ter tako obvaroval širše slovenske kroge nadaljne škode. Na Kranjskem je marljivo deloval za narodne ideje. Pisal je zlasti za „Slov. Narod“. Leta 1884. je bil osnoval „Slovana“, ki je pa čez malo let zaspal. V občinski odbor ljubljanski je bil voljen 1882. leta in je v njem tako marljivo deloval, da mu je 1890. leta mestni zbor podelil častno meščanstvo. Leta 1889. je bil voljen v deželni zbor. Več let je bil tudi starosta „Sokolu“, katerega je bil jako povzdignil. Ustanovil je društvo „Radogoj“. Že iz tega kratkega obrisa življenja novega ljubljanskega župana viditi je, da je bil vsestranski delaven. Nadejamo se, da se vresniči želja, katero je izrekel pred volitvijo novega župana najstarejši občinski svetnik g. Zabukovec, da bi novi župan bil tretja zvezda na obnebu ljubljanskih županov tega stoletja. Prva zvezda je bil Hradecki, druga pa Ambrož, kajti ta dva župana sta največ storila za mesto ljubljansko. Posel novega župana v Ljubljani ne bode lahek. Skrbeti mu bode, da se mesto kmalu odpomore od udarcev, ki mu jih je zadal grozni potres lanske leto, in se lepše razcvete. Ljubljana sedaj potrebuje delavnega in odločnega moža, kakor je Ivan Hribar.

(Izseljenci v Ameriko.) Na ljubljanskem kolodvoru so te dni zopet prišli štiri fante, ki so se hoteli izseliti v Ameriko, predno so zadostili vojaški dolžnosti. Imeli so pri sebi potne liste novomeškega okrajnega glavarstva, od oseb, ki so že v Ameriki. Na ta način so se mislili zmuzniti, pa se jim ni posrečilo.

(Ogenj v Stepanjivasi.) Dne 7. maja sta pogorela Janezu Žitniku v Stepanjivasi pri Ljubljani hlev in šupa. Ljudje so iz hleva rešili živino. Zažgal je šestletni deček, ki se je igral z žvepljenkami.

(Pogoreli sta) v Domžalah hiši posestnika koma Rabu in Babniku. Babnika dolže, da je sam zažgal, in so ga zaprli. Raba pa dne 6. maja, ko je gorelo, ni bilo niti doma. Bil je v Ljubljani.

(Vabilo) k veselici, katero priredi prostovoljno gasilno društvo v Dolskem pri Dolu, postaja Laze, dne 17. maja 1896, v gostilni g. Fr. Zupančiča. Vspored: 1. Blagoslovljenje brizgalne. 2. Pozdrav. 3. Godba. 4. Igra, streljanje na dobitke. 5. Prosta zabava in ples. Svira godba domžalska. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. Ker je čisti dohodek namenjen za poplačanje gasilnega orodja se p. n. občinstvo uljudno vabi k mnogobrojni udeležbi odbor.

(Mnsgr. dekan Matevž Kožuh) je umrl minul teden v soboto v Stari Loki. Pokojnik je od 1869. dekanoval v Stari Loki na Gorenjskem. Bil je dober prijatelj prošta dr. Šusta in kanonika Luke Jerana, ki so vsi v kratkem umrli. Pokojnik je bil vzoren narodnjak, nekaj časa tudi okrajni šolski nadzornik.

(Zgorel otrok.) V Podcerkvi v loškem okraju, je nekega posestnika triletna hčerka šla k pastirjem, ki so pekli krompir. Približala se je preveč ognju in se jej je unela obleka. Vsled opeklin je umrla.

(Tatovi) so dne 4. maja zvečer hoteli vlomiti v Sori na Kranjskem v Pavla Dremote prodajalnico. Z močnim hrastovim kolom hoteli so iztrgati omrežje iz okna. Moralo je je kaj odgnati, ker so odšli, predno so vlomili. Okensko omrežje je močno skrivljeno. Čudno je, da ni nobeden domačih kaj slišal.

(Grožno nagnenje) ima devetletni Ludovik Ovniček iz Sele pri Hribu na Kranjskem. Hiše zažiga. Leta 1891. je zanetil v hiši Avgusta Pena

v Stopičah ogenj in so bile zgorele štiri hiše. Leta 1893. je bil požgal svojemu očetu hišo, ki je popolnoma zgorela. Nedavno je pa zažgal Janezu Ravniku zidanico v Velikem Orehku.

(Rop.) Dne 21. aprila je malo pred desetim zvečer, Pavel Zabkar, delavec na Savi, ostavil Petranovo gostilno na Bledu in se napotil v Gorjuše. Pridružila sta se mu dva neznanca, ki sta ga pobila na tla, skočila nanj in ga pahnili v 10 metrov globok prepad. Ko se je zopet zavedel, mankalo mu je 15 gld. denarja, 10 metrov kotenine, dežnik in klobuk. Oropanec je težko ranjen.

(V blaznosti utonila.) Dne 4. maja je v Sori na Kranjskem šla k vodi 64 letna Barba Kokalj. Nekaj časa je bredla vodo, potem se je pa vanjo usedla in utonila je. Že precej časa se jej je mešalo v glavi.

(Napad na žandarje.) Janez Gole in njegova dva sinova France in Alojzij so dne 3. maja napali dva višnjegorska žandarja. Žandarja sta se seveda branila in v boju sta bila ranjena France in Alojzij Gole.

(Velika nesreča v kamnolomu.) V soboto dne 2. maja se je v kamnolomu Valentina Baha odtrgala skala nad glavami delavcev. Pet delavcev je prejšnji dan skušalo z zagojzdam od zgoraj skalo premakniti. Drugi dan so pa začeli od spodaj vrtati. Mej delom se je skala jela premikati. Delavec Matija Jamnik, gostič iz Kamnika pri Vrhniki, je hotel ubežati, pa ga je prišlo in mu odtrgalo desno nogo pod kolonom, levo mu pa hudo poškodovalo. Poškodovalo ga je tudi na rokah in glavi. Čez tri ure je umrl. Drugi delavci so se pa k skalni steni stisnili in tako nepoškodovani ostali. Samo jeden je malo ranjen. Ubiti delavec je zapustil vdovo s štirimi neprekrbljenimi otroki.

(Požar.) Dne 30. aprila je pogorelo poslopje Primožu Kosmaču na Kusnici na Notranjskem. Škode je 1500 gld.

(Vihar in nevihta.) Dne 7. t. m. je bil v Cerknici na Notranjskem hud vihar s točo, katera je napravila mnogo škode. V Martinjaku je strela udarila v jeden kozolec, ki je zgorel. Na jezeru je udarila strela v neko hišo, ko je bila ravno družina pri mizi. Vse je omamilo. Škode pa strela ni veliko napravila, samo streho je malo zrukala in pobiše nekaj razrušila.

(Unukinja pesnika Miroslava Vilharja) in jedina hčerka grajsaka na Kalcu g. Evgena Vilharja, Ljudmila Vilhar, je dne 7. maja umrla v 16. letu svoje dobe.

(Promet posojilnic in hranilnic.) „Podgradska posojilnica in hranilnica“ imela je 1895. leta 123.735 gld. 8 kr. prometa, čisti dohodek je znašal 278 gld. 89 kr. in zadružni zaklad znaša 492 gld. 89 kr. — „Goriška ljudska posojilnica“ premetala je v 1895. letu 255.861 gld. 23 kr., napravila 3426 gld. 64 kr. čistega dobička; rezervni fond pa je znašal 9876 gld. 14 kr.

(Družba sv. Mohora) ima letos zopet 3000 udov več kakor vlni. Vidi se, da se slovenski preprosti narod zanima za dobro in koristno berilo. Koroški Nemci se posebno hudujejo, da se družba razširja vedno bolj tudi na Koroškem.

(Trojčke) je porodila neka sprevednikova žena dne 30. aprila v Beljaku. Otroci so kmalu po porodu umrli.

(Višji državni pravdnik v Trstu) dr. Gertscher, ki je bil predsednik okrožnemu sodišču v Celju, pride baje za dvornega svetnika k najvišjemu sodišču na Dunaj, na mesto, na katerem je bil dr. Giunio, novi predsednik višjemu deželnemu sodišču v Zadru.

(Slovenščina pri pošti in magistratu v Trstu.) Neko županstvo na Krasu je poslalo namestništvu v Trst 1 gld. 20 kr. za deset iztisov delavskih bukvic. Poštna nakaznica je bila pisana v pravilni slovenščini. Županstvo je reklamovalo, ker ni dobilo delavskih bukvic in dobilo od pošte odgovor, da se je nakaznica izročila namesto namestništvu, mestnemu magistratu, ker je bil govor o delavskih bukvicah. Taka zmota je pač mogoča le vsled tega, ker gospodje pri pošti in na magistratu ne znajo dovolj slovenski ali pa nalašč zmoto napravijo, ker je nakaznica bila pisana v slovenščini.

(Občinske volitve v Matovunu.) Pri občinskih volitvah v Matovunu v Istri so zmagali

Italijani v prvem in tretjem razredu, v drugem pa je voljen jeden Italijan, drugi pa Hrvatje. Prav za prav so v drugem razredu zmagali sami Hrvatje, a je volilna komisija nekaj volilni izid popravljala. V tretjem razredu bi bili zmagali Hrvatje, da niso Italijani grozno pritiskali in jim ni vlada šla močno na roko.

(Strela.) V Brestu v Istri je dne 4. t. m. strela ubila nekega kmeta, ko je hitel v zavetje pred nevihto. Žena, ki je stala blizu njega, je pa omamljena pala na tla.

(Vojaški begun-ropar.) Okrog Trviža na Primorskem se je klatil neki vojaški begun od mornarice. Dobil je malo vinjenega kmeta in mu jel tožiti, kako mu denarja manjka. Kmet mu je dal 40 kr., in mu povedal, da ima pač še nekaj goldinarjev pri sebi, a jih sam potrebuje. Nikakor mu ne more dati celega goldinarja, dasi bi ga rad da mu pa jesti in piti, če pojde z njim v vas, ki je kaci 10 minut od velike ceste. Begunec je šel z njim. Na potu ga je pa napal in začel daviti. Na vpitje napadenčeve prihiteli so ljudje, a begunec jo je že bil pobral in pustil kmeta krvavega na tleh, ko mu je bil pobral denar. Kmalu so beguna v bližnjem gozdu dobili in peljali k županu. Ondu ga tako dolgo čuvali, da je prišel žandar, ki ga je odpeljal v Pazin in od tam v Pulj.

Druge avstrijske novice.

(Levica se kruši.) Jeden največjih govornikov, kar jih je v današnjem klubu združene levice, poslanec Suess, naznanil je te dni klubu, da ga zapusti, ker se že dolgo časa ne strinja s taktiko, kakoršne se levica nasproti ministerstvu Badeni poslužuje. Suess je namreč vže večkrat v klubu zahteval, da bi se morala levica vse drugače Badeniju po robu postaviti, in to zaradi tega, ker Badeni ob vsaki priliki daje prednost Poljakom na kvar drugim narodnostim in deželam. Posebno pa mu kod židu smrdi, da je bil Badeni tisti, ki je po cesarjevi želji posredoval, da je prišel Lueger pred cesarja, kjer je iz Najvišjih ust slišal priznanje svojega dosedanjega delovanja na političnem in narodnogospodarskem polju. S tem so vse židovske laži odkrite, da so antisemitje cesarju trn v peti. Nekteri levicarji, ki so veliki prijatelji židom in hudi sovražniki nam Slovanom, tega toraj Badeniju ne morejo odpustiti, da je po njegovem posredovanju antisemitska stranka zadobila cesarsko priznanje in v imenu teh je Suess v klubu poslednje dni klubovo vodstvo večkrat drezal, da naj se izreče ministerstvu nezaupnica in levica prestopi v opozicijo. Dosedaj v tej zadevi mož še ni dobil potrebne večine v klubu, zato mu je pa hrbet obrnil. Naj le gre, saj ne pojde daleč!

(Avstro-ogerska pogodba.) Avstrijska kvotna deputacija je naglašala, naj Ogrri že zaradi tega več donasajo k skupnim državnim stroškom, kakor so dosedaj, ker imajo z našo državno polovico po vsem popolnoma jednake pravice. Po njenem mnenju bi bilo najbolje, ako se določi donasjanje k skupnim državnim stroškom po številu prebivalstva. Ogerska kvotna deputacija je pa odgovorila, da donasjanje k skupnim državnim stroškom nima ničesa opraviti z enakimi pravicami obeh državnih polovic. Tudi število prebivalstva ne sme priti v poštev, temveč samo narodnogospodarske razmere. Po tem je pa navedla ogerska deputacija neki račun, po katerem bi Ogrri samo toliko plačevali, kakor dosedaj. Avstrijska kvotna deputacija je ta predlog odklonila.

(O davčni reformi) se sedaj razpravlja v zbornici poslancev. Mladočehi so pretili, da preprečijo rešitev te stvari na vsak način. Vlada se je pa z njimi sporazumela. Dovolila je, da se bode polovica prebitka novega dohodninskega davka prepustila deželam, dočim se je sprva mislilo prepustiti samo tretjino, da se občinam, ki za državo pobirajo davke, dovolijo primerne nagrade, in da se vpelje nov davčni kazenski zakon, ki bode primeren za sedanje razmere.

(Volilna preosnova) je dovršena v zbornici poslancev. Sklenilo se je, da bodo poslanci se volili tajno, volilni možje pa javno. Tajna volitev vladi nič prav ne ugaja in utegne v gospodski zbornici delati na to, naj bodo tudi vo-

litve poslancev javne. Poljaki so silno nevoljni, da so se sklenile tajne volitve. Boje se, da bode pri tajni volitvi voljeno mnogo Rusinov. V četrti se je vsprejela volilna reforma tudi v tretjem branju z 234 proti 19 glasom. Kacih 100 poslancev je manjkalo pri seji.

(Tisočletnica ogerske države in ogersko dijaštvo.) Dne 2. maja so na Dunaji nemško-narodni in slovanski dijaki bili sklicali shod, da protestujejo proti ogerski tisočletnici. Zbralo se je bilo do 2000 dijakov in povablencev, a jih je policija razgnala. Tudi shod dne 7. maja ni bil dovoljen. Sklenili so pa dijaki resolucijo, v kateri ugovarjajo proslavljanju prihoda naroda v Evropo, ki je pustošil in požgal Nemčijo, Francijo, Italijo, Švico, Panonijo in Balkanski polotok, in podjarmil razne ariške narode, naroda, ki se je večkrat bratil s Turki in sedaj zatira razne narodnosti na Ogerskem. Dunajsko dijaštvo se ne more udeleževati tisočletnice naroda, ki nikdar ni za napredek in civilizacijo ničesa storil, in ti dijaki tudi druge dijake nagovarjajo, da se ne udeležijo slavnosti, ki je za nemadarske dijake z Ogerskega le dan žalovanja. Dne 10. t. m. so pa hoteli dijaki sežgati madjarsko zastavo na dvorišču vseučilišča dunajskega pa se je jim to zabranilo. Govori se, da se razpustijo vsa dijaška društva, ki se upirajo proslavljanju ogerske tisočletnice.

(Nov časopis.) V kratkem začne na Hrvatskem izhajati novi list „Balkan“, katerega bode urejal vpokojeni vseučiliški profesor dr. Š. Breštjenski. Časopis bode delal za zjedinenje v veri in za slovo mej Jugoslovani. Želimo mu najboljšega uspeha, če tudi nimamo velikega upanja, da bi kaj izdal glas tega lista. Zlasti je nasprotje mej Hrvat in Srbi preveliko, da bi se dalo kar tako poravnati. Pa vsaj je še tako preveč nesloge in prepira mej sinovi hrvatskega naroda samega!

(Madjarske šole na Hrvatskem.) Nekaj renegatov dobi se povsod, tako se jih je dobilo tudi v Grahovem pri Reki. Prosili so reškega guvernerja, naj se osnuje madjarska šola v Grahovem. Take šole je v Grahovem toliko treba, kot petega kolesa na vozu. Guverner je obljubil, da se ustreže tej želji in je naglašal, da ga veseli, da hočejo Grahovčani z osnovo madjarske šole proslavljati ogersko tisočletnico.

(Madjarska zastava), ki je po svoji sestavi rudeče-belo zelena, zažiga se povsod, kjer prebivajo razsodni ljudje nemadarske narodnosti, povodom tisočletnice krivic in zatiranja, kar so ga vžili Slovenci, Slovaki, Srbi in Rumunci ves čas, odkar gospodujejo Madjarji po lepih pokrajinah slovanskih, ležečih ob Nitri, Dunavu in Tisi. Toda še več, še dalje sega mrkost do vsega, kar po madjarščini diši. Da so v Belemgradu in Bukareštu madjarske zastave požgali je znano, nekako nečuvano pa je, da se je to sedaj tudi že doma na Madjarskem samem zgodilo. V Karansebešu, malem mestu nekdanje erdeljske dežele, ktere pa sedaj pod tem imenom ne najdeš v nobenem novejšem atlantu več, zažgali so, kakor se trdi, slušatelj rumunskega seminarja, madjarsko zastavo, katero je neki ondodni obrtnik povodom tisočletnice na svoji hiši razobesil.

(Ogerska tisočletnica in Rumuni.) Razen Madjarov ni noben narod na Ogerskem zadovoljen s proslavljanjem tisočletnice madjarskega barbarstva. Dne 10. t. m. so na raznih krajih na Ogerskem bile demonstracije proti ogerski tisočletnici. Največja je bila v Karansekesu. Zbralo se je na tisoče Rumunov, ki so mnogo madjarskih zastav polili s petrolejem in jih zažgali.

(Demonstracija za občno volilno pravico na Ogerskem.) Dne 10. t. m. je bil v Budimpešti socialistični shod delavcev, katerega so priredili poslanci skrajne leve. Shoda se je udeležilo blizu 20.000 delavcev iz raznih krajev. Shod je sklenil resolucijo, naj se na Ogerskem vpelje splošna volilna pravica. Redarstvo je zaplenilo rudečo zastavo, katero so nosili v sprevodu. Vsled tega začel se je boj mej delavci in redarji, 20 delavcev je ranjenih, več so jih pa zaprli.

(Stranke na narodni podlagi prepovedane.) Ogerski Rumuni so hoteli na dan 15. t. m. sklicati shod v Sibinj, da se posvetujejo o preosnovi razpuščene rumunske stranke. Vlada je pa shod

prepovedala, ker je v smislu ogerskega zakona prepovedano snovanje strank na narodni podlagi.

(Bosenska dekleta na budimpeštanski razstavi.) Na razstavo v Budimpešti so poslali iz Bosne nekaj deklet, da jih pokažejo kot bosensko posebnost. Dekleta so se pa upirala. Ker ni z lepem šlo, so pa nabrali drugih in jim veleli lepo se obleči, ne da bi jim povedali, kam jih mislijo odpeljati. V zaprtih vozeh so jih spravili na kolodvor, in spravili jih v vagone.

Ogled po širnem svetu.

(Popolnoma oslepil) je znani bivši vstaški vodja proti Turkom, Petro Pavlovič. Poslednji čas je živel na Cetinju v Črni gori.

(Demonstracija v Bukarestu.) Ne le v Belemgradu temveč tudi v Bukarestu so bili dijaki dne 5. maja priredili protimadjarsko demonstracijo. Nad 40.000 ljudi se je pridružilo temu obhodu. Rumunski narod je tako pokazal svoje sovraštvo do Madjarov. Zaradi Madjarov je že Avstrija zgubila ves vpliv na Balkanu.

(Makedonija.) Turška vlada je dovolila nekatere preosnovne uprave v Makedoniji, a Makedoncem se zdi, da je premalo. Zato je pa zavladala še večja nezadovoljnost v deželi, kot je bila poprej. V nekaterih krajih se skrivaj pripravljajo vstani. V hiši nekega trgovca v Monastiru je te dni policija našla tri z dinamitom napolnjene bombe. Turke je to malo ostrašilo. Če ustanka letos ne bode v Makedoniji, ne bode ga le zaradi tega, ker se makedonski Bolgari ne morejo zanašati niti na pomoč Rusije, niti na pomoč Bolgarije.

(51.000 Lahinj) podpisalo je nedavno prošnjo, ki se je minoli petek izročila laškemu državnemu zboru, namenoma, da se laška vojska iz Afrike domu pokliče. Teh 51.000 podpisov je jako zgovorna priča, ki dokazuje, kako trezno da misli laški narod o laški zunanji politiki, katero vse-skozi obsoja. Odkar se Lahom v Afriki slabo godi, laški mladenčiči kar trumoma zapuščajo domovino in beže k nam, le da se odtegnejo vojaškemu naboru, dobro vedo, da so pri nas varni, kajti do sedaj ni še nobene pogodbe med našo in laško državo, po kateri bi se vojaški beguni vzajemno lovili in domu izročali. Tudi na odpustu živeti laški vojaki prihajajo trumoma kot delavci na južne Tirole, ker nečejo v Afriko, kjer bi jim morda Menelik vratove porezal, pred katerim imajo grozen strah.

(Občinske volitve) na Francoskem niso za radikalce in socialiste tako ugodno izpale, kakor so pričakovali. Čutilo se je močno, da volitve vodi zmerno republikanska vlada. Celo radikalni okrajni glavarji (prefekti) se niso upali delati za radikalce, boje se, da jih zapodi nova vlada. Razmere v občinskih zastopih bodo blizu take, kot so bile pred volitvami. Najbolj veseli so takega izida volitev senatorji. Ko bi bili zmagali radikalci, bi marsikateri sedanji senator ne bil več voljen. Občinski zastopi volijo namreč na Francoskem senat (višjo zbornico).

(Novi perzijski šah ali kralj) je drugi sin umrlega šaha. Prvi sin ni imel pravice do prestola, ker njegova mati ni bila s šahom poročena. Novi šah je evropski vzgojen in govori jako dobro francoščino. Tudi njegove otroke vzgojajo francoski učitelji in francoske odgojiteljice. Novi šah je neki bolj svobodnega mišljenja, kot je bil oče njegov.

(Nemiri v Perziji.) Kakor je že navada, so tudi pri sedanjih premembih vladarja v Perziji v Teheranu in še nekaterih drugih mestih bili nemiri. Banke in prodajalnice morali so stražiti vojaki.

(General Baratieri) je bil v nevarnosti, da ga obsodijo na smrt. Tej nevarnosti je pa že odšel. Višje vojaško sodišče v Rimu namreč ni dovolilo, da bi ga tožili zaradi izdajstva in strahopetnosti, temveč le zaradi malomarnosti v službi.

(Italijani v Afriki.) Italijanska posadka v Adigratu je bila že v jako veliki stiski. Posrečilo se je pa te dni Italijanom preskrbeti jo z žive žem. Po vladnih poročilih so Italijani preslepili Abesince, da so vojake odposlali na drugo stran, v tem je pa večja italijanska vojska z živežem zasela Adigrat. Po drugih poročilih je pa general

Baldijsa se pogodil z abesinskim poveljnikom Mangačo, da je Italijanom pustil z živežem v Adigratu. Italijani so Abesincem obljubili, da zopet ostavijo Adigrat in dajo Abesincem odškodnino za topove in strelivo, katero vzamejo s seboj. Italijanski vladni listi to oporekajo, a nekaj resnice je pa na tem, kajti tudi vladna poročila priznavajo, da general Baldijsa ne ostane dolgo v Adigratu. Prebivalstvo v Italiji pa tudi le želi, da se kmalu neha vojna v Afriki. Te dni je poslanec Imbriani zbornici poslancev predložil prošnjo z nad 100.000 podpisi, v kateri se zahteva, naj se italijanska vojska kar pokliče iz Afrike. To bi tudi vlada najrajše storila, ko bi se ne bala za ugled italijanske države.

Dopisi.

Iz Brežic. V začetku pretečenega meseca zgubila je tukajšnja nemška garda zopet jednega najstarejšega soboritlja njih plemena. Nemila smrt pobrala jim je nagloma gosp. Pototschnika (Potočnik). — Mož prav zastarelega kroja, rojen na Bizeljskem ob meji hrvatski, navzel se je skoz mnogoletno službovanje pri vojaki, tako globoko nemškega duha, da je mislil, da kar leze in gre nemško je in biti mora.

Bil je sicer tudi z nasprotniki zelo uljuden, zategadelj tudi precej priljubljen; kadar pa se je šlo za nemško posest — dal bi bil zadnjo kapljo krvi, dasiravno njega oseba ni bila tako izdatna. Bog mu daj večni mir!

Še večja zaslomba pa bode omenjeni stranki spodletela z izgubo grajščinskega oskrbnika g. Pešketa. Mož ki je poznal svoje žepe, ki se je tresel za vsak krajcar, ako bi ga bil dobil kak ubog delavec preveč, vsak najmanjši prestopok svojih podložnih je videl in strogo sodil, sam pa svojih ni videl ne sodil; ta mož bode mogel v kratkem zapustiti lep grad brežki. — Kakor se čuje dobil je veliko soparno brizgalno! — Bog ga nesi!

Dasiravno njegovo oskrbovanje, kolikor so mi razmere znane, ni bilo najbolj vzorno in v popolno zadovoljnost svojega gospoda; zakrivila mu je ta propad največ c. kr. davkarija. Vsakemu okoličanu in Brežčanu so bile prejšnje pisarne, boljše rečeno grajščinske luknje in koti, v kojih je bila c. kr. davkarija nastanjena dobro znane; temno in zaduhlo je bilo v njih, da so človeku, ki je vaje svežega zraka, bivanje v njih skoraj onemogočile in konečno še pred dežjem ni bilo varno. C. kr. davkarija naprosila je slavno oskrbnišstvo Athemsovo, prav ponižno naj se ji prošnja ne odreče in poslopje kolikor mogoče popravi, da bode vendar kakemu uradu podobno.

Oskrbnik Peške pa misleč, da je bog brežki in Athemsove grajščine, se na tako prošnjo ni oziral in konečno s tem c. kr. davkarijo primoral, da je zapustila grajščinske luknje in se preselila v obnovljeno občinsko hišo sredi mesta, kjer ima lepe svetle sobe in morebiti še z manjšimi stroški.

Ko je grof v tem dobil obvestilo, bilo mu je gotovo žal po denarjih, ki bi jih še nadalje lahko bil dobival za malovredne prostore in gotovo tudi zadovoljen, da se mu je podala prava prilika sebičnemu oskrbniku dati brco.

V privatnem deloval je omenjeni gospod prav mnogo v prosepah nemštva, vrlo se je boril in si na pridobitvi otročjega vrta in nemške šole, v kojih zavodih se zdaj slovenski otroci ponemčujejo, zaslužil lovorov venec, četudi iz kopriv. — Bil je predsednik „Südmarke“ ali pa „Deutscher Schulverein-a“ za delokrog brežki in za te društvi, dasi se ga je denar držal ko smola; gmotno z večjimi svotami podpiral in zraven tega pa še grofa spodbujal, da je še on na razne načine pomagal za nepotrebno gardo.

Tako so zdaj do dobrega vsi stari „Pragmani“ polegli oziroma jih je veter raznesel, zdaj očuje edino še „paša“, tresoč se pred pretečo nevarnostjo, okoli kojega se suče peščica mlajših neizkušenih mož, med katerimi pa ima zopet krmilo mož, ki je še ne pred mnogimi leti resno zagovarjal korist slov. naroda, pel z navdušenjem slovensko pesem in videzno nosil trak „Triglav“, zdaj pa je odpadnik.

Kje je značaj izobraženega moža, kje sramota?

Vsekakor pa mora vsakdo priznati, da kljub vsemu zatiranju in podlemu natolcevanju slovenstvo napreduje in naše ljudstvo je doseglo v Brežicah, skoz vztrajno delovanje domačih in tujih rodoljubov precej visoko stopinjo napredka, v veliko žalost blaženih namčurjev, ktere najbolj mori in v oči bode naš „Narodni dom“. Le tako naprej in zmaga bode prej ali pozneje na naši strani.

Iz Maribora. Potrebno se mi zdi, še enkrat govoriti o zadevi, ki je, kakor pišejo nasprotni listi — spravila ves Maribor po koncu. V mislih imam namreč „strašno pregreho“, pravosodnega ministra, ki se je predrznil, imenovati Slovenca dr. Firbasa, c. kr. notarjem mariborskim, ne da bi popreje vprašal Mariborčane za svet. „Kar enega veseli, drugega žalosti“, pravi pregovor in tako je tukaj: „Nemci brežiški od veselja ne vedo kaj početi, da so se ga znebili in Mariborčani se topijo v žalosti in jezi!“ O joj! Ovca cela, pa volk sit, to ne more biti.

Toda brez šale je treba govoriti. Nemci sami trdijo, da imajo že enega nemškega notarja v Mariboru in da je tukaj tudi že eden slovenski notar naseljen. Mesto je povsem nemško, toraj je le opravičena zahteva, da dobé še enega nemškega notarja. Kaka predrznost! Jaz, ki bivam že toliko let tukaj, še do danes nisem slišal, da se nahaja v našem mestu kak „slovenski“ notar. Kolikor je meni znano, imenuje pač c. kr. pravosodno ministerstvo „cesarsko kraljeve notare“, a da bi imenovalo tudi nemške in slovenske, tega mi do danes še nikdo ni povedal. Prav rad verjamem, da bi potrebovali Mariborčani nekogar, ki bi se ognjevitvito potezal ter brugal za njihove podružnice „Schulvereine“, „Südmarke“ itd., ki bojda zdaj spé zimsko spanje. Znano mi je, da pričakujejo odrešenika, kakor nekdanj njihova „Dornröschen“, da bi začel tudi djanski kazati, da mu je mar imenovanih zadev. A naj bo ta mož c. kr. notar? Notar, kteremu treba pridobiti zaupanje vsega prebivalstva obeh mariborskih okrajev? Samoumevno je, da je vsak ud „Schulvereine“ in „Südmarke“ nasprotnik Slovencev, ter jih želi ugonobiti; saj to je ja smoter teh društev. „Kdor ni z nami, pa je proti nam“, to vse pojasnuje. O nas Slovencih to pač ne velja, ker nimamo enakih društev. A še nekaj je, kar je ravno tako važno. Več takih notarjev, ki so „auch zur Aufnahme von Notariatsakten in slovenischer Sprache befugt“ je, ki si pomagajo takó, da stranko izprašujejo slovenski, pismo pa napravijo nemški, ter v pismu rečejo, da je stranka zahtevala, naj se pismo piše v nemščini. A kedar se energično zahteva, naj se pismo napravi slovenski, kedo vam ume to spako? Pred menoj leži nekaj tacih notarskih aktov; ko bi ne bil moj spis itak že preobširen, dal bi jih tukaj natisniti. Sam ne umeje dobro slovenski, posebno ne narečij. Kako naj napravi vestno pismo, če niti ne ume kaj si stari izgovori in ne ve, kaj to pomeni! To je najvažnejše in zato bom o tem še drugokrat govoril.

Koliko pravn nastane iz tega, (po krivdi notarjevi), koliko stroškov provzroči itak ubogemu kmetu!

Mariborčani hočejo torej še enega „nemškega notarja“. Ali bo li jedel ambrozijo ter nektar pil? Umrli dr. Reiser je gotovo bil pristen Nemec; a ko bi ne dobil plače od mariborske hranilnice, ne mogel bi shajati!

Novi notar na vsak način mora biti večšč slovenščine in to popolnoma. A ne samo pismenega jezika mora biti večšč, nego tudi narečje dobro poznati in tega bi nobeden „nemški notar“ ne zmoget, gotovo pa ga ne poznal tako, kakor c. kr. notar dr. Firbas, ki je rojen v Slovgor. Mesto pač ima že svojega notarja; treba notarja tudi za okraja, za slovenska okraja: Maribor l. b. D. in Maribor d. b. D.

In še so se Mariborčani predrznili naročiti svojemu poslancu, da interpeluje pravosodnega ministra, zakaj je imenoval dr. Firbasa mariborskim notarjem, češ, ker se je s tem rušila nemška posest! Maribor zapomni si: Ti si nemško mesto na slovenskih tleh!

Gospodu c. kr. notarju dr. Firbasu pa kličemo: Dobro došel!

Iz Litije. Dne 10. t. m. priredil je odbor tukajšnjih obrtnikov zabavni večer, pri kojem je

iz prijaznosti sodeloval šmartinski tamburaški in pevski zbor. Gg. tamburaši izvajali so vse komade prav izvrstno in tako so tudi gospodje pevci svoji nalogi popolnoma zadostili.

Z ginjačim čutom jih je občinstvo poslušalo ter z „živijo“-klici, ploskanjem „še enkrat“ svojo zadovoljnost izražalo.

Veseloigra „Blaznica v prvem nadstropju“ je nepričakovano dobro izšla, vsi igralci brez izjeme so zadostovali svoji nalogi in gre, da omenim tu samo sluga, kateri je igral svojo vlogo s tako smešljivim in komičnim obnašanjem, kakor da mu je prirojena, najboljša priznanje.

Po končanem vsoprednem delu dodali so še gg. tamburaši in pevci več prav lepih komadov in se je tako tudi zamogel plesatelj svet, dasiravno ne zadostno vendar nekoliko zadovoljiti.

Ta prav prijetni večer bil je precej dobro obiskan, da pa je imela blagajna okoli 50 gld. dohodkov, k temu pa so pripomogle bratoljubne roke preplačevalcev, kojim gre najsrčnejša hvala.

Čisti dobiček pripade enemu tukajšnjih pri zadnjem ognju uničenemu obrtniku.

Tekom tega leta bode se, kakor čujem, slavila 70letnica prezasluzenega rodoljuba notarja in mnogoletnega poslanca gospoda Luka Svetca. Tukajšnji rodoljubi začeli so se že resno pripravljati. Ravno zdaj bila bi tudi najlepša priložnost ustanoviti prepotrebno „Bralno društvo“ ali pa „Čitalnico“, pod katero zastavo naj bi se zbrali vsi izobraženi narodnjaki in gledali posebno na to, da bode krepko zastopan srednji stan, stan obrtnikov in da se začnejo zavedati ljudje nižjih slojev v prid naroda in domovine in gotovo bi bil to najlepši spominek gospodu slavljencu.

Narodno-gospodarske novice.

Kmetijska enketa.

Kmetijski odsek zbornice poslancev je sklenil, da se priredi nekaka kmetijska enketa. Enketa bode dvojna. Pismena, katero priredi vlada in ustmena, katero priredi zbornica poslancev.

Poljedelstvo vedno bolj propada. Neobhodno je potrebno, da se kaj stori v ohranitev kmetijskega stanu. Predno se pa more kaj storiti, je pa potrebno, da vlada in državni poslanci zvedo vzroke propadanja našega kmetijstva in mnenje tistih, ki se pečajo s kmetijskim stanom, kako bi se dalo pomagati. Na podlagi tega gradiva bode šele mogoče izdelati zakone v varstvo kmetijstva. Dosedaj se le prevečkrat kaže, da vlada in pa poslanci ne poznajo potreb kmetijskega stanu. To tudi ni čudno, ker mnogo teh gospodov ima jako malo prilike stopiti v dotiko s kmeti.

Da bode pa taka enketa imela kaj vspeha, je potrebno, da se kmetje po kmetijskih društvih ali pa na shodih posvetujejo o tej zadevi, stvar vsestranski premislijo, da bodo potem mogli kmetijski odposlanci dati pravi odgovor na vprašanja, ki se bodo stavila pri enketi.

Seveda samo z enketo še ne bode kmetom nič pomagano. Treba je, da se bode potem izdali primerni zakoni. Treba je, da se bode vlada pri sestavljanji načrtov zakonov tudi ozirala na mnenja, ki se izreko pri enketi. Da se ne zgodi tako, kot se je z obrtno preosnovo. Bila se je tudi sklicala enketa. Vlada je potem zares izdelala načrt novega obrtnega reda, a pri izdelavi tega načrta se ni prav nič ozirala na izpovedbe odposlancev pri enketi, temveč je kar po svoji volji in po želji kapitalistov izdelala nov obrtni red. Samo v utemeljevanji navaja nekatere puble razloge, zakaj se ni mogla ozirati na izreke izvedencev pri enketi. Ko smo čitali dotično poročilo, smo si mislili, čemu je bilo treba sklicevati enketo, če vlada sama vse najboljše ve. Ravno tako bi kmetijska enketa bila le tratenje denarja, ako se vlada ne misli ozirati na izreke povabljenih izvedencev.

Nadejamo se pa, da s kmetijsko enketo ne bode tako, kakor je bilo z obrtno. Sedanji poljedelski minister grof Ledebur se jako zanima za kmetijstvo. Oziral se je na kmetijstvo tudi prednik njegov, a vendar ni imel tiste razsodnosti in odločnosti, kot jo ima sedanji. Predložil je zbornici poslancev zakon o stanovskih kmetijskih zadrugah. Da ne misli pustiti, da bi ta zakon

baje obležal, kaže že to, da hoče vlada imeti 12 milijonov v podporo teh zadrug. Minister je naznanil, da se bode v opravo tega denarja osnovala osrednja blagajnica zadrug na Dunaji. Ta blagajnica bode zadrugam dajala brezobrestna polagoma vračujoča se posojila. Gojimo torej trdno nado, da se tudi za kmetijstvo jedenkrat kaj stori.

(Lucerna.) Mej vsemi deteljami daje največ tečne krme lucerna. Ta detelja je najboljše sejati za okopovalnimi rastlinami. Jeseni se polje globoko preorje in pusti ležati čez zimo, pomladi se pa polje prebrana. Hitro rastoči plevel se z brano pokonča. Ko se ni več bati mraza, se vseje lucerna. Ob jednom se pa vseje ječmen ali pa jara rž, pa jako redko. Lucernino seme ne sme pregloboko priti v zemljo, zato naj se njiva le lahko pobrana. Njiva se pa potem povolja z valjarjem. Detelja potem enakomernejše ozeleni in debele grebe in kepe se zdrobe. Da se lucerna dobro razvije, treba je jako nanjo gledati prvo leto. Če tudi precej zraste, je dobro pokositi. Pa tudi popasti se ji baš ne priporoča. Če se že popase, naj se pusti na njivo govedo ne pa ovce, ki jo preveč pri tleh odgrizejo. Tudi se ne sme lucerna pozno popasti, ker ji vsekako treba, da po popasenju malo poraste. Drugo pomlad naj se jako previdno pobrana. Sledeča leta naj se pa njiva vsako pomlad in jesen s težko brano pobrana. Tudi je dobro, če se po branjanju nekoliko pognoji. Tako se doseže, da že niska vlaga precej globoko gre v zemljo in vzame gnoj seboj in trava njive ne preraste.

(Krajevne razstave na Bolgarskem.) Bolgarska vlada priredi letos na več krajih v pospeševanje poljedelstva, živinarstva, čebelarstva, sadjarstva in svilarstva krajevne razstave. Razstave bodo obsegale živino, perutnino, razne pridelke živinarstva, čebelarstva, poljedelske stroje in orodje, rožno olje itd. Udeležiti se morejo le domačini, samo poljedelske stroje morejo razložiti tudi tuje tvrdke. Podrobnosti o teh razstavah se izvedo tudi pri avstrijskih trgovskih zbornicah.

(Društvo za varstvo lova) ustanovili so v Celovcu. To društvo je pač povse nepotrebno. Pač pa bi bilo potrebno društvo v varstvo kmetov, katerim dela škodo divjačina.

(Nov jodov vrelec) našli so v Vitkovicah v Šleziji. Ta vir daje več joda, kakor kateri si bodi do zdaj znani. Ker pa ni pripraven kraj za toplice, prodajali bodo jodovo sol v lekarno.

(Zelena krma) naj se kosi za živino le zvečer, ker je po skušnjah bolj tečna, kot bi se zjutraj kosila. Najtečnejša je taka krma, če se kosi na večer lepega dne, kajti tak dan so rastline zvečer posebno redilne.

(Drevesni kit.) Zmes katrana in zdrobljenega oglja je dober kit za rakova in trohljena drevesa. Bolni deli se izrežejo in potem s tem namažejo, potem pa še omažejo s prstjo.

(Mleko dobro sredstvo za gašenje petroleja.) Večkrat se pripeti velika nesreča, če se prevrne petrolejska svetilnica. Tak ogenj baje najhitreje pogasiš z mlekom.

(Kako spoznaš pavolo v platnu.) Ker je pavola ceneje od lanene preje, jo pogosto mešajo v platno. Tako platno je pa slabše. Če se hočeš prepričati, če je v platnu pavola, raztopi sladorja in navadne soli v vodi. V to tekočino pomoči košček platna, potem ga pa posuši. Ko je suh, ga zažgi. Če bode oglje rujavo je pristno, če bode pa črno, je pa pavola vmes.

(Bodite previdni s čistilnimi cunjami.) Cunje, s katerimi po tovarnah snajžijo stroje, se s časom napijejo olja in naberejo majhnih železnih opilkov. V takem stanu se pa rade užgo. Zato naj se take cunje spravljajo v kakih kovinskih ali kamnitih posodah, da se ne užgo. Večkrat se kar puste v tovarni v kakem kotu ležati, a to je nevarno. Naj pride kaka iskra do njih, pa nastane nakrat nevaren ogenj, ki ga je silno težko pogasiti.

(Za sejanje) naj se rabi le lepó debelo žitno zrnje, ker se potem mnogo več žita pridela. Boljše seme se jako dobro izplača.

(Zavarovanje za življenje.) Ne le zavarovanje proti požarom, temveč tudi zavarovanje za življenje je važno za kmeta. Tedaj če kmet umrje, navadno manjka denarja. Sin, ki pre

vzame posestvo, se mora zadolžiti, da more izplačati deleže svojim bratom in sestram. Ko bi pa bil oče zavarovan, bi pa z zavarovalnico vsaj deloma odpravil brate in sestre. Za plačevanje zavarovalnine bi se pa že dobil slednje leto denar. Stvar je važna. Žal, da zavarovalnice navadno delajo s prevelikim dobičkom ali pa njih uprava preveč stane. Narodni zastopniki naj premišljajo, ako bi se zavarovanje na življenje ne dalo na cenejši način urediti.

(Dobro krmljenje živine) daje kmetu raznovrsten dobiček. Mej drugim je nov gnoj veliko boljši, nego, če bi živino slabo krmlil. Dober živinski gnoj mnogo več izda na polju in travnikih, kakor pa slab.

(Naznanjanje prodaje živine na vratih.) V nekaterih krajih na Nemškem imajo navado, da na posebnih tablicah obešenih na vežnih vratih naznanijo, če je na prodajo kako živinče. Mesarju ali živinskemu kupcu ni treba potem hoditi v vsako hišo in hlev, boleznimi se manj razneso. Živinski trgovci, ki obiščejo mnogo hlevov, večkrat največ boleznimi razneso.

(Ribe — čistilke vode.) Skušnje so pokazale, da ribe vodo očiste škodljivih bacilov, ne da bi jim kaj škodovalo ali da bi ribje meso zaradi tega postalo škodljivo. Zato je dobro če se v bajerjih, iz katerih se rabi voda za pitje ali napajanje živine, rede ribe.

Književnost.

(Narodna vzgoja.) Slovenskemu narodu spisal Josip Ciperle. Izdalo in založilo "Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani". Tiskala R. Miličeva tiskarna 1896. Str. 79. To je zlata knjiga, katera bi morala biti v vsaki slovenski hiši in katero priporočamo kar najtopleje zlasti slovenskim roditeljem. Ko bi se ti ravnali po naukih te knjige, vzgojili bi čvrsto generacijo. Knjiga je izšla kot peti zvezek "Pedagogičske knjižnice" in se dobiva pri upravnistvu "Učiteljskega Tovariša" na Kongresnem trgu št. 20, po 30 kr. izvod.

(„Biser-ljubav zlasti za Slovane.“) Poezije, spisal dr. Bratoljubić Domobranski. Lična knjiga blizu 200 str. Pregreva jo solnčno-žarno, srčno-milo, rodo- in domoljubje, ter preveva narodni ponos in zlata skrb za Slavo. Med dr. so nekaj posebnega mnoge originalne iskricke in pušice. Skoro vsak najznamenitiji Slovan, najbolj Jugoslovan blišči tu v svojem žaru, skoro vsaka slovenska znamenitost v njej čitatelja čara. Najčistejše rime. Čisti dobiček je namenjen večidel dični družbi sv. Cirila in Metoda. — Svečenici, učitelji, ljubka mladina in dr. sezite po njej pa pošljite 65 kr. gosp. J. Bonaču v Ljubljano. Dobivajo se za to knjižico tudi originalne platnice à 20 kr., s pošto 25 kr.

Razne stvari.

(Drag sestanek.) V Zagreb je te dni prišel knjigovez J. L. iz Bremena na Nemškem. V Zagrebu se je hitro seznanil z neko Marijo Kranjšec. Ta se mu je jako laskala, ker je čutila denar pri njem. Pri nekem sprehodu mu ukrade listnico, v kateri je bilo 1000 gld. On je hitro opazil, da nima listnice, in misleč, da jo je zgubil, začel je iskati. Tudi ona je iskala. Nakrat mu jo da nazaj, rekši, da jo je našla. V tem je bila iz nje vzela 380 gld. On je hitro pogledal, če je ves denar v listnici, in je zahteval od nje denar. Ona je začela rotiti, da mu ni nič ukradla, in njega pretepati. Začel se je med njima tako hud pretep, da sta morala ju dva železniška stražnika razmirati. L. je seveda vse naznanil policiji. Policija je izvedela, da je Kranjšec več stvari nakupila zase in za neko prijateljico. Obe prijateljici so zaprli, a denarja pa niso mogli dobiti.

(V Budimpešti ponesrečen mohamedanec.) V Budimpešti je pokopan Gil-Babas, katerega zmatrajo mohamedanci za svetnika. Te dni je prišlo kaci dvajset mohamedancev iz Turčije molit Gil-Babasov grob. Mej molitvijo se je sedemdesetletnemu Ahmedu Sušiću sprožil samokres, ki ga je imel za pasom. Krogla ga je smrtno nevarno poškodovala. Odpravili so ga v bolnico in o nesreči obvestili madžarski konzulat.

(Vojak — morilec.) V Gjuhi na Ogerskem je vojaški begun Janez Balaš z bajonetom na kosce razsekal svojo ljubico Judito Kalbač.

(Gozdar dva kmeta ustrelil.) V karloviškem gozdu v Slavoniji je gozdar Kosta Klišarić dne 28. aprila dobil v gozdu dva kmeta, ki sta ravno drevje posekala in se pripravljala, da ga odpe-

ljata. Gozdar je zaklical kmetoma, kako da se predrzneta delati škodo v gozdu. Oba kmeta sta ga sedaj napala eden z nožem, drugi s sekiro. On je pa hitro oba ustrelil. Gozdar je precej ranjen na roki, ko ga je eden kmetov bil sunil z nožem.

(Zaradi žene.) V Dobovcu v Slavoniji je že dolgo kmet Uroi imel znanje z ženo svojega sosedu Schettererja. Nekega dne je Marjeta Schetterer kar moža zapustila in šla k sosedu. S tega časa je bil mej sosedoma veden prepir. Te dni je Schetterer šel s polenom nad sosedu, a ta ga je pa s puško ustrelil.

(Ljubico hotel odpeljati.) V vasi Šabas na Španjskem je lep kmeti fant Josip Martinez zaljubil se v lepo hčer bogate vdove posestnice specerijske prodajalnice. Sklenil je, da lepa Karen mora vsekako biti njegova žena. Karen tudi ni ugovarjala, ali materi se je pa le zdelo, da tak berač ne more biti njen zet. Ko z-lepo ni šlo, sklenil je devojko odpeljati. Nekega večera se je splazil v Karinino sobo ter iz postelje odnesel žensko. Sprva je od strahu kar omedlela, potem je pa jela kričati. Nesel jo je na kraj, kjer je mesec sijal in tu se je prepričal, da je odnesel mater ne pa hčer. Sedaj se bode zaradi te zmotne moral še zagovarjati pred sodiščem. Tako, če ima kdo smolo.

(Sneg in strela.) Dne 20. aprila je v Baselgi di Pine na južnem Tirolskem in še v nekaterih drugih krajih šel sneg kakor po zimi. Ob jedni popoldne je pa strela v omenjenem kraju udarila v cerkev in napravila v zakristiji in cerkvi mnogo škode in poškodovala strehe več sosednih hiš. Užgala pa ni.

(Sodniški uradnik zblaznel.) Avskultant pri okrajnem sodišču v Aspangu Karol Gelterer je zblaznil in jel v uradu pretepati svoje tovariše. Odpravili so ga v dunajsko blaznico.

(Cerkven tat — samomorilec.) V župni cerkvi v Oberwölzu na Gorenjem Štajerskem so dne 22. aprila prijeli moža, ki je kradel v limanicami denar iz cerkvene pušce. Izročili so ga okrajnemu sodišču, kjer se je pokazalo, da je trgovski agent Vaclav Jindrich. V ječi se je pa obesil.

(Dve napredni vasi.) Če je verjeti madžarskim listom, misli vas Tais na Ogerskem napraviti vodovod, ki bode stal 20.000 gld., vas Kadarfa pa celo električno železnico in krajevno telefonsko omrežje.

(Vsled sinove smrti) sta bila zakonika Leopold in Helena Fuchs na Dunaji tako potrta, da sta sklenila skupaj umreti. Mož je najprej ustrelil svojo ženo, potem pa sam sebe.

(Kutnogorska hranilnica.) V Kutni gori na Češkem je nekdo raztrosil, da bode hranilnica napovedala konkurs. Ljudje so hiteli vanjo po svoje vloge. Hranilnica je imela denar in je jeden dan 60.000 izplačala.

(Goreči plini) so se pokazali v Orlovi v Šleziji na zemeljskem površju. Plamen šviga na meter visoko. Taki plini so se bili prikazali že pred štirimi leti. Tedaj se je vsled njih vročine bilo posušilo več dreves. Plini prihajajo od premoga, katerega je mnogo v teh krajih.

(Okrađen poslanik.) Turškemu poslaniku v Belemgradu Tefvik beju je iz stanovanja ukradena večja svota denarja.

(Kuga) se je pokazala v Jokohami na Japonskem. Najprej je zbolelo nekaj Kitajcev. Sodi se, da se je ta strašna bolezen zanesla s Kitajskega.

(Prebivalstvo na zemlji.) Neki francoski list objavlja, da živi sedaj na zemlji okoli 1480 milijonov ljudi, in sicer v Aziji 825.954.000, v Evropi 357.379.000, v Afriki 163.953.000, v Ameriki 121.713.000, na otokih in polutnih pokrajinah 7.500.400, v Avstraliji 3.230.000.

(Stare hiše v Pragi.) Mnogo čeških odličnjakov je podpiralo ugovor, v katerem zahtevajo, naj bi se v Pragi ne podirala stara zgodovinsko pomenljiva poslopja. Praga je staro zgodovinsko mesto, a zadnji čas se stare hiše povprek podirajo in zamenjavajo z novimi. S tem zgublja mesto svoj značaj. Prepovedalo naj bi se s posebnim zakonom podirati take zgodovinski važne stavbe.

(Streha se je podrla) dne 11. t. m. na kolodvoru v Raveni na Laškem. 2 delavca sta mrtva, 7 pa ranjenih.

(Razletela se je) karteča pri strelnih vajah v Kielu na Pruskem. Štiri vojake je nevarno ranila.

(Bolgarska cerkev.) Rusija bi rada, da bi se zopet zjedini grška in bolgarska cerkev, da bi bili vsi pravoslavni jedini na Balkanu. Tudi knez Ferdinand, ko je bil v Carigradu, se je razgovarjal o tem s carigradskim grškim patrijarhom. Bolgari se pa temu odločno upirajo, ker bi potem s pomočjo cerkve Grki zopet zatirali bolgarski živelj v Makedoniji. Bolgarski listi tako odločno pišejo proti zedinjenju, da je sam knez menda že to misel opustil. V Bolgariji pa gine navdušenje za Rusijo, ko se je ta stvar sprožila.

Koledar.

Sobota (16.) Janez Nepomuk, mučenec; — Nedelja (17.) VI. povelikonočna nedelja. Paškal, spoznovalec. — Ponedeljek (18.) Feliks, (Srečko), spoznovalec; Venancij, mučenec. — Torek (19.) Celestin, papež; Ivo, škof. — Sreda (20.) Bernardin, spoznovalec; Bazila, dev. in muč. — Četrtek (21.) Valens, mučenec; Feliks Kant, spoznovalec. — Petek (22.) Helena, devica, Julija, devica. — Prvi krajec dne 19. ob 7. uri 22 minut zjutraj. — Solnce stopi v znamenje dvojčkov dne 20. ob 3. uri 10 mfn. popoldne. Dan narase za 1. uro in 21 minut.

Sejmi.

Dne 16. maja v Vojniku, Št. Ilja v Slov. goricah, v Poličanah (za svinje), na Ptujski gori, Pilstanju in Bilejskem. Dne 18. maja pri Sv. Lovrencu v Pušavi, v Poličanah in Središču. Dne 19. maja v Imenem (za svinje). Dne 21. maja na Bregu pri Ptuj (za svinje) in v Artičah. Dne 22. maja v Loku.

Loterijske številke.

Trst 9. maja 1896: 72, 86, 63, 23, 10
Linc " " 7, 76, 14, 38, 48

Vožni red na južni železnici.

veljaven od 1. maja t. l.

Odhod iz Celja proti Dunaji. Brzovlak ob 1. uri 43 m. ponoči in ob 1. uri 32 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 18 m. popoldne in ob 3. uri 05 m. ponoči; lokalni vlak ob 6. uri 41 m. zjutraj; mešani vlak ob 9. uri 37 m. dopoldne.
Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 41 m. popoldne in ob 4. uri 15 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 5 m. dopoldne in ob 1. uri 46 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 35 m. zjutraj in ob 9. uri 13 m. zvečer do Zidanega mosta; mešani vlak ob 5. uri 40 m. zvečer.
Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 32 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj in ob 9. uri 17 m. dop. ter ob 3. uri 15 m. popoldne in ob 7. uri 45 m. do Dravograda.
Odhod iz Pragerskega proti Ptuj i. d. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. dopoldne in ob 8. uri 10 m. zvečer; mešani vlak ob 3. uri 35 m. popoldne samo do Varaždina.
Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 15 m. zjutraj in 3. uri 50 m. popoldne.
Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 50 m. zjutraj in 2. uri 35 m. popoldne.
Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.
Odhod iz Poličan v Konjice ob 9. uri 10 m. dopoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.
Odhod iz Konjic v Poličane ob 6. uri 35 m. zjutraj in 1. uri 00 m. popoldne.
Odhod iz Spielfelda v Ljutomer 8. ob 40 m. zjutraj in ob 2. uri 30 m. popoldne — ob 6. uri 25 m. zvečer od Radgone.

Leopold Lippitsch

stavbinski in galanterijski klepar
v Ptuj, Ungarthorgasse 4

(113) priporoča svojo veliko zalogo 3—1

brizgalnic proti strupeni rosi

(peronospora) ter cevij, ter popravilja iste bodisi katerega koli zistema.

Prevzema kritje streh in zvonikov.

— Nastavlja strelovođe. —

Povpravlja zvonike ter pleska strešne žlebove

kar najbolje ter po najnižjih cenah.

Zajedno priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstne **kuhinjske oprave.**

Licitacijsko oznanilo.

Na Ponikvi ob juž. žel. (okraj Šmarje pri Jelšah) se bode zidala nova štirirazredna šola za 12.783 gld. 03 kr. To zidanje se odda po zmanjševalni licitaciji.

Ta licitacija bode dne 13. avgusta 1896 ob 9. uri na Ponikvi, in se je sme udeležiti vsadko, ki položi varščino od 10%, izključne cene pr. 12.782 gld. 03 kr., ki ni pogodbne prelomil in o katerega poštenosti ni zadržka. Dotičniki licitacijski in stavbeni pogoji, kakor tudi načrt zidanja se lahko pregledajo do dne 5. avgusta 1896 pri krajnem šolskem svetu na Ponikvi ob juž. žel. vsako nedeljo in vsak četrtek. Tudi na ponudbe, ki se dopošljejo do 13. avgusta 1896, se bode oziralo. Vsak stavbeni podjetnik mora v porazumljenju kakega stavbarskega strokovnjaka na licitacijo priti.

Krajni šolski svet na Ponikvi ob južni železnici, dne 26. aprila 1896.

(114) 2—1 Načelnik: Zdolšek.

Nova zidana hiša

pri Sv. Lovrencu pod Prožinom se da za več let v najem ali na se tudi proda.

Poleg je tudi svinjski hlev. Leži blizu glavne ceste in blizu fabrike v Štorah. Več pove Antun Vrečar v Celju, Studenčna ulica (Brunngasse) št. 14. (115) 1

V najem se odda

dobro upeljana trgovina v zelo živahnem trgu v celjski okolici. (112) 2—2

Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Domovine“.

Otročja obleka od 1-50-7 gld.

Prva in največja spodnještajerska
zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19
priporoča svojo veliko zalogo
nepremočljivih plaščev = havelok
raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke
vsake velikosti in kroja, po le mogoče
— nizki cen. —

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v roku treh dni iz najbolj priznanega an-
gloškega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovejšem modnem kroju solidno
in po nizki cen.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49)

Plašči = havelok od 7-14 gld.

Najizbornejše in najcenejše
členkaste travniške brane

izdeluje in iz zaloge prodaja poleg družih
kmetijskih strojev

JOS. LORBER
v Žaleu pri Celju

Cena jednouprežni brani 26 gld.
dvouprežni 32 gld.

Te brane se niso obnele samo na
travniki z najboljšim uspehom, ampak
tudi na polji pri pomladanski in jesenski
setvi za poravnavo brazd in umetnih gnojih,
kakor tudi še posebno za zrahljanje po
zimski mokrini ali po plohal nastale površne
skorje, kar priča polno priznanjskih pisem.

Dalje proizvajajo vse v livarsko in
strojno stroko spadajoče predmete za žage,
mline in druge obrtniške namene, kakor:
Zobna kolesa (vsake vrste), železna vretena,
logarje, kolobarje za jermena, zamašnjake
(Schwungräder), sploh vse sestavne dele za
stroje; potem razne vlitte plošče, kotle,
uteže, (tudi za ure), rošče, itd. itd.

Cene so nizke, delo pošteno, postrežba
prijazna in točna.

Starolitno železo se kupuje in po dobrih cenah plača.

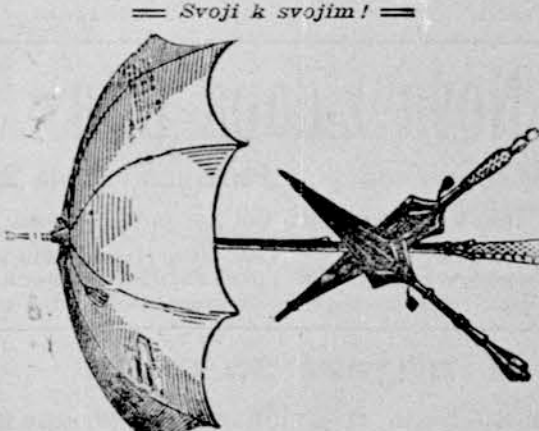
Milan Hočevvar
trgovina špecerijskega blaga
v Celji, Glavni trg št. 10
nasproti farne cerkve

Priporoča
častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
ljajoč dobre in cene postrežbe.

LEOP. SCHARNER
= marelar =
Ungarthorgasse - V PTUJI - Ungarthorgasse

Priporoča svojo veliko zalogo
dežnikov in solčnikov
najlepše izpeljave po zelo znižanih cenah.
Dežnike na debelo prodajam po fabriških cenah.
Prevzamem vse poprave, kakor tudi preoblečenje
bodisi dežnikov ali solčnikov.

— Svoji k svojim! —

Naturno figovo žganje, dealrat kuhano 50%
močno liter a 50 kr.
prodaja Franc Pustotnik, posestnik v Blagovici, pošta Lu-
kovica (Kranjsko.)
Vzorec se pošilja franco. (56) 10-10

Jajca za valjenje

od posebno plemenitih kur, kakor

od pegatk eno po	15 kr.
pravih štajerskih kur eno po	15 "
Handon eno po	20 "
Plymouth Roks eno po	20 "
domačih fazanov eno po	30 "
Dorking eno po	30 "
Kokinkina rumene eno po	30 "
Brahma eno po	30 "

in kanarčke prav dobre pevce, prodaja Ivan Kranjc v
Št. Ilju p. Velenje. — Manj ko 10 jajec se ne odpošlje.
Kdor jih več naroči, dobi ceneje. (83) 6-5

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina papirja, pisalnega in ri-
salnega orodja v Celji

priporoča gospodom trgovcem in prodajal-
cem svojo

Veliko zalogo vsakovrstnega papirja

za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, razno-
vrstno barvanega, svilnatega (za cvetlice), za
vesanje knjig itd., zalogo raznih Nežiderakih
svezkov, Hardtmuthovih svinčnikov in angleških
peres po originalnih cenah tovarniških;
dalje priporoča

zavitke za pisma raznih velikosti in barv,
peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke,
krede, gobice, pušice in škatle za peresnike,
torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige,
pečatni vosek itd. po najnižjih cenah

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v
mapah in elegantnih škatljah.

Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomenice,
map za pisma in papirje, tintnikov, okvirov
za fotografije, listnic itd.

— po nizkih cenah. —

Šolske in molitvene knjige še poseben popust.

Rotovška ulica 5 — **Celje** — Rathhausgasse 5

Resnica se bere v „Domovini“.
Da se najbolje kupi v Ant. Mlinerič-ovi trgovini;
Mnogovrstnega blaga za obleke, suknje in hlače,
Tudi vsa priprava za šivilje in krojače;
Oxforda, šifona in platna za srajce in prtiče,
Narejene srajce, spodnje hlače za moške in fantiče;
Predpasnike razne barve in močnosti,
Dežnike, solčnike vsake velikosti;
Atlase, satina cachemira itd. za janke in jopce,
Perkalaste, platnene, volnene in židane robece;
Zavratnike, kolerje, predprsnike in zapestnice;
Moderce, rokavice, nogavice, za gospe in deklice;
Bele in barvane pavolnate in volnate preje,
Različne posteljske in konjske odeje;
Kakor še mnogo drugega, kar se tukaj ne omeni,
Vse dobro blago po najnižji ceni; (102) 4-3
Od tega se lahko vsaki prepriča,
Ako pride v trgovino Anton Mlinerič-a.

Rotovška ulica 5 — **Celje** — Rathhausgasse 5

Stanovanje
na Ringstrasse št. 9., v lepi, novi hiši, s štirimi parke-
tiranimi sobami, kuhinjo in drugimi prostori, ter porabo
vrta, odda se takoj. Več se izve pri lastnici v ravno tej
hiši pritično na desno. (108) 2-2

Akvizitérja
za požarni oddelek

sprejme generalni zastop banke „Slavije“
pod prav ugodnimi pogoji. (107) 3-2
Prednost gre reflektantom, ki se morejo izkazati,
da so v tej stroki že poslovali z uspehom.

(34) 25-12 **Ozira vreden zaslužek**
posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsaki fari
razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. — Pis-
mena vprašanja pod „9.132“, Gradec, poste restante.

DEČKA
s primerno šolsko izobrazbo, poštenih starišev,
kateri ima veselje do tiskarstva, sprejme

Dragotin Hribar v Celji

V najem se da umetni mlin
blizu glavne ceste in prijaznega
trga Vransko pod ugodnimi pogoji.
Več pove upravnistvo tega lista. (103) 3-3

Primerna birmanska darila
priporoča

Franc Čuden
v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih
žepnih ur ter velika izbor stenskih ur; zlatih verižic,
uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

(42) **Ceniki zastoj.**

Mehanična delavnica, Poljanska cesta št. 31.
Vsa največja kolesarska popravila se popravijo.
Priporoča se in vabi

Franc Čuden v Ljubljani.

Priporočam tudi veliko zalogo kolesov,
imam glavno zastopstvo za Kranjsko, najbolj-
ših tovarn

„Styria koles“, „Premier koles“
in več drugih tovarn. Ceniki franco.

Cena letos jako znižana.

Zacherlin
deluje čudovito! Mori kakor nobeno
drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke,
za to tudi po celem svetu kot jedino enake
vrste slavno in priznane. — Njegova zna-
menja so: 1. zapečaten steklenica, 2 ime
„Zacherl“.

(52) 12-5

Celje: Traun in Stiger
Alojzij Walland
Viktor Wogg
Anton Kolenc
Fran Janesch
Milan Hočevvar
Ferdinand Pellé
Josip Matić
Anton Ferjen
Friderik Jakovitsch
L. Leo Hannak
Karol Geis, lekarna
Fran Zangger
Topoljak & Pečnik
A. Marek, lekarna
Franc Rischberg

Vransko: Ivan Paner
Konjice: Jurij Michay
Vojnik: Fr. Zottl
Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. H. Petek
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schalk
Ludovik Smole

Sevnica: Zwenkel & Comp.
Planina: R. Grossler
Lud. Schescher
F. Wambrechtsteiner
Gornji Grad: Jakob Božić
Poljane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwalz
Leopold Vukič
Mozirje: Ant. Suppanz
Pristava: Fran Matheis
Brezice: Varlec & Umek
Zalec: Adalb. Globočnik
St. Jurij: Fran Kartin
J. F. Schescherko
St. Lovrenc: Elja Turin
Smurje: Josip Wagner
St. Paul: Norbert Zanier
Trbovlje: Konsumno društvo
J. M. Krammer
Fran Pollak
Rob. Stenowitz
Anton Daklin
Videm: Ivan Novak
Velenje: Karl Tischler

Najboljše za stenice, bolhe,
kuhinske golazni, mole, ži-
vinske parasite in dr.

